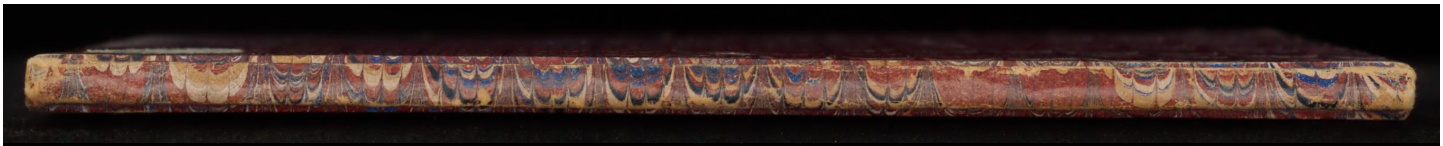
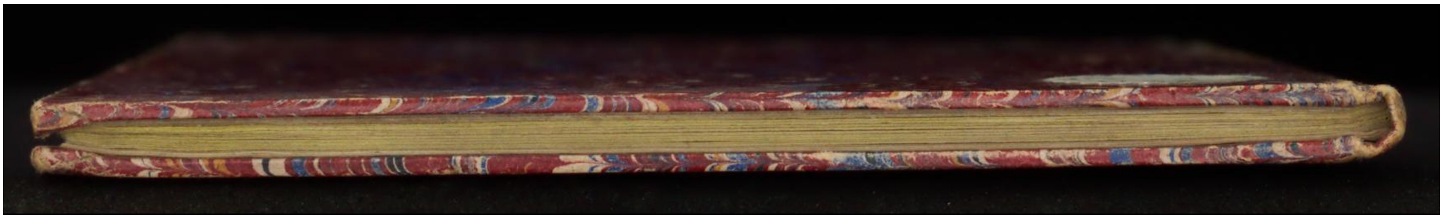
226
E 79

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

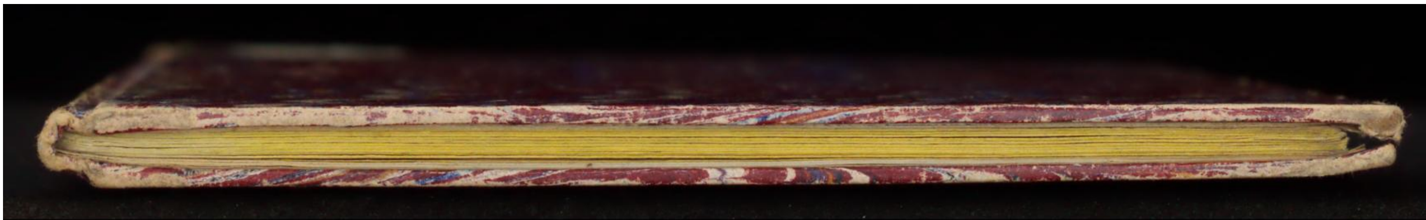

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

~~NK. I:178.~~
226 E 79
N Kr. 1466

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

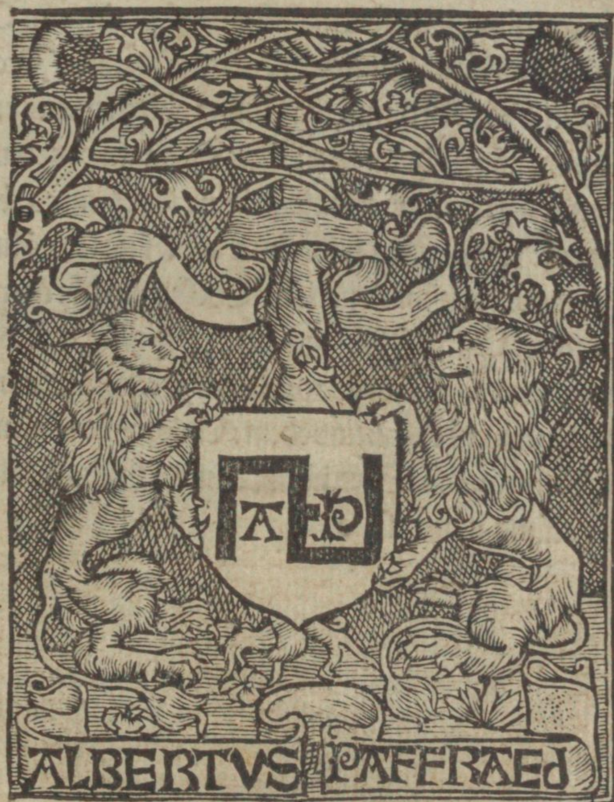
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

Antonii Mancinelli Veliterni de Latini ſermonis varia conſtructione Theſaurus.

.I.

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

Anto: Mancinellus Veliternus, Clariſſimo viro Dominico de bonis augurijs, vtriuſq; iuris doctori eximio: Salutem plurimā

Affero tibi vir pręſtantiſſime Theſaurum quendam filiorum tuorum nomine editum. Quum enim plurima erga me officia tua mente repeterem, quid illis prodeſſem excogitaui. Te nāq; duce, te auctore, te auſpice, in Romano gymnaſio iam quatuor annos profiteor. Vbi et tu annos duodetriginta hactenus profiteris, ea quidem anctoritate, laude et gloria, vt merito doctorum omnium mercedem exuperes et dignitatem. Inde ipſius gymnaſij decus haberis, ab omnibus veneraris et coleris, ab omnibus vti oraculum delphicum peteris, Inde quoq; ad ſummos vrbis magiſtratus ſępe eligeris: Cuius ſane veſtigia, digniſſimi filij, Joannes Michael, Joannes Jacobus, Marcellus item, et Bernardinus, tua ſumma oblectamenta omnino ſectātur. Ipſorum nāq; in[illegible]es tanta eſt, et ingenium pene diuinum, vt inclyti genitoris doctrinam et laudem facile ſuperaturos ab omnibus exiſtimentur. Quo autem et rectius et copioſius latinā linguam adipiſcātur, hunc de varia conſtructione Theſaurum tibi charo parēti et optimo dedico. Quem ſi (vt ſpero) memorię qnq; tradiderint, nam rerum omnium eo theſaurus appellatur, et carmen et orationem pedeſtrē tum facilius, tū elegantius edent: Vale pręſidiū meum. Vale et Salue, Romę nonis Sextilibus. Anno Chriſti Milleſimo Quadringenteſimo nonageſimo

¶ De varia conſtructione Theſaurus. per Antonium Mancinellum Veliternum

ABeo ſpe dr,et mihi ſpes abit. Sueto.in aug. Hono re abiīt ſuffecto alio i locū ſuū. Liui⁹ li.vij. Seu vere cūdia vict⁹ dictatura abiīt. Luca.iij. Spes victꝫ tel- (luris abit.

¶ Abhorret ab hac re,et hāc rem.par- cius tñ p accm̄. Sueto⁹ in calig. Nec abhorret a ve- ritate. Idē in Domi. Ab oī cęde abhorrebat. Catull⁹ accō iūxit. Se- uaqꝫ abhorrebas pſci pcepta parentis. Porphyrio itēz Ode tertia, ibi videlicet. Quē mortis timuit gradū ait. Quā mortē inqt abhorrere poteſt,q̇ monſtra maris,et aſperrima ſaxa ſine lachrymis videre potu it. Apuleius libro x. Meta.nam et quid potiſſimum abhorreret aſi- nus excogitātes ſcrupuloſe ⁊c̄. Cicero item p. M. Cœlio propterea ꝙ egomet tam triſte illud et tā aſpeꝝ genus orōnis abhorrebam. Ob- horret ꝟo cum accuſatiuo ſemper

¶ Abſtinet illi⁹,illuꝫ et illo. Abſtinet ab illo. Abſtinet ſe illo ł ab illo Terēti⁹ in Heau. Riſus abſtine. Hora.li.iij.Car. Mox vbi luſit ſa- tꝫ abſtineto Dixit iraꝝ callideqꝫ rixę Plau.i Truculēto Abſtine iſtāc tu manū. Helēa ad Pari Eſt ꝟtus placitis abſtinuiſſe bonꝫ. ⁊ li.met. x. A forib⁹ abſtinet apris. Luca. iiij. Et a trepido vix abſtiet ira mg̃ro Tullius viij.epiſtolaꝝ. Ego q̇ me oſtreis ⁊ murenis facile abſtinebaꝫ a beta ēt et malua deceptus ſum. Plaut.in Caſſina. Atqꝫ vrbanis re- bus te abſtines Tul.cōtra Saluſt. Se ab viris abſtinerūt

¶ Abſum funeri,et a funere. Penelope Ouidiana. Vir mihi ſp ab- eſt. Lucanus vij. Abſumus a votis. Idē viij. Sed abeſt a funē buſti Naſo in arte. Adde ꝙ inſidię ſacris a vultibus abſunt

Abſuꝫ italia vł ab italia. Sueto.in Cęſare. Italia abeēt. Tul.lib.xv. epłaꝝ: Abeēmqꝫ ab amano iter vnius diei

Abſum iter vni⁹ diei,abſuꝫ ꝑtiuꝫ diē,vł tres mēſes, vł trienniū. Tul. li.xv.epi. Abeēmqꝫ ab amano iter vni⁹ diei. Teren.in Heau. Men- ſes tres abeſt. Plaut in Moſtellaria, Triēniuꝫ q̇ iā hinc abeſt

Abſuꝫ.xx.paſſus,et xx.paſſib⁹. Virg.li.xi. Nec lōgis intˀ ſe paſſibus abſunt. Cęſar.ij.de bel.ciuili, Hic loc⁹ abeſt a clupeis paſſuuꝫ. xx.duo milia. Saluſt.in Jug. A q̇ aberat mōs ferme milia.xx. paſſuuꝫ

¶ Abundo hac re dicim⁹,oliꝫ ꝟo etiā huius rei. Terēti⁹ in Phorm. Amore abundas Antipho. Lucili⁹ ſatyraꝝ.vi. Quaꝝ et abūdemus reꝝ et quaꝝ indigeam⁹. Dicitˀ itē hęc res abundat. Virg.li.iij. Geor. Rurſus abundat fluuid⁹ liqr. Columella lib.viij.c.i.paleis vero quę pene oīmibus regionibus abundāt, etiam gliſcit

¶ Abundās lactis ⁊ lacte dr. Virg.in buc. Quā diues niuei,pecoꝝ qꝫ lactis abundās, Cicero p Cluentio. Mulier abundās audacia

¶ Abutor hac re dicimus, hanc rē olim dixere. Luca. ix. Potuit ve-
ſtro Pōpeius abuti ſanguine. Plaut. in Perſa inq̇t. Nā hoc argen-
tū alibi abutar. Terēti⁹ in Phormione. Virginē ciuē itidē vt mere-
tricem vbi abvſus ſis mercedem dare lex iubet Idem in Andria teſte
Diomede. Nā in prologis ſcribundis opera abutitur

¶ Accedit honori vel ad honorē auctoritas. i. adiungit: Dido Oui-
diana. Accedet fatis mr̄is miſerabil' iſans Et nōduz nati funeris au-
ctor eris. Plaut. ī Menechmis. Nam hoī miſero, ſi ad malū accedit
malū Ouiō. li. ij. Met. Tuz vō poſtq̄z ſolitas acceſſit ad iras Cā re-
cēs. Accedo āt ad illū idez eſt q̇d eo. Terēt. ī Heau. Accedā ad illos

¶ Accidit illi in illo. et in illū. i. cōtra illuz. Cicero ī Lelio. Nihil ma
li accidiſſe Scipiōi puto mihi accidit, ſi q̇d accidit. Idez de ꝓuincijs
cōſulatib⁹. Neq̄z ſolū ſummo in viro, ſed etiā ī mediocri hoīe, ne acci-
dat ꝓuidenduz. Terent. in Adelph. Iſtuc vbum vere in te accidit

¶ Accidit tibi et ad te. Diome.

¶ Accolunt fluuium et fluuio. Priſcianus. xxviij.

¶ Accōmodat huic rei ⁊ ad hāc vel in hāc rem Fabius. i. Quibuſq̄z
accōmodēt curā. Idē in iij. Cui accōmodari debuit. Verg. in ij. La-
teriq̄z argiuū accōmodet enſez. Cice. in Orat. lib. ij. Aphricano illi ſu-
periori coronam ſibi in cōuiuio ad caput accōmodant. Fabius in iiij.
Quod in plures cauſas accōmodari poteſt.

¶ Accuſo te furti et accuſo tui furta, et accuſo te de furto. Priſci. viij.
Tulli⁹ itez ꝓ Sylla. Qui alterę cōiuratiōis accuſet et ṗmo li. de Ora
tore ad Quintū frēm. Nā ꝙ inertiā accuſas adoleſcentiū ⁊c̄. Aemi-
lius ꝓbus in vita Lyſandri, In q̄ accuratiſſime ei⁹ auaritiā ꝑfidiazq̄z
accuſarat. Idē etiā ait. Accuſat⁹ hoc crimīe. Aul⁹ Gel. lib. xxij. ca. iij.
qua Timarchū de impuditia grauiter inſigniterq̄z accuſauit

Adeo vrbem et in vrbem. Priſci. xviij.

Adeo vrbē, vel ad vrbē adeo. Suetoni⁹ ī calig. Libera ac foederata op
pida ſine littoribus adibat. Terēt. in Eu. Ne vir q̇ſquaz ad eā adeat.
Tul. iij. epiſto. Ad me adire quoſdam memini. Paſſiue etiā dicitur
Sueto. in augu. Quo autem facilius vrbs adiretur

¶ Adheret vl' adhereſcit muro, ī muro, et in murę. Apuleius lib. viij
Quę clauſtris adherēs. Ouidius lib. iiij. Met. Iunctoq̄z ī corpore
adherēt. Plaut. in Poenulo. Ne ad fundas viſc⁹ adhereſceret

¶ Adhibeo caſtris vel ad caſtra ſocios. Virg. viij. Hos caſtris adhi
be ſocios. Cicero. iiij. Tuſcu. Quodq̄z vetas Chryſippus ad recentes
quaſi tumores animi remediū adhibere. Idē lib. v. Tuſc. Quos ne-
gat ad panē adhibere q̇cquam preter inſtitutum

¶ Adijcio illi vel ad illū auctoritatē. Naſo in remedijs. Addice prę
ceptis hęc quoq̄z Naſo tuis. Plautus in Mercatore. Ne ad illā me

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

animum adieciſſe aliqua ſentiat.
¶ Adimo a te et tibi Priſcia.xxiiij Suetoni:in Tito. Nulli ciuium quicquam ademit
¶ Adiungo dolori vel ad dolorem inimicitias. Ser. Sulpitius ad Tul. quid ad dolorem adiungi potuit Cicero Philippica v. Ceſar ſe ad neminem adiunxit
¶ Adhortor illū ad virtutez vel de ꝟtute. Tulliꝰ Philippica ij. Ut ad defendendā remp. te adhortarer: Ceſar ij. de bello ciuili, et de cuſtodia ac defenſione vrbis adhortarentur
¶ Adulor te et tibi Priſci.xxiiij: Fabius ꝟo in ix: docet veteres hunc adulari dixiſſe, iā vero huic dici. Cicero autem ꝑmo offic. paſſiue dixit Nec adulari nos ſinamus
¶ Addit officio vl' ad officiū gloriā, addit in manꝰ vincula Oui:iiij: met· Addit' his nyſeus Uir.v: Ipis p̄cipuos ductoribꝰ addit honores Tul.v.epiſt:ad Rufuz, et ſi meo iudicio nihil ad tuū prouinciale officium addi pt̄ Idem Tuſc.iij: Addit' ad hāc diffinitionē a Zenone ⁊c̄. Plautus in Triummo, Sed adde ad iſtā gratiā vnū. Ouid. libro iiij, Faſto: Uinclaq̄z ſopitas addit in arta manus
¶ Admonitꝰ hāc rez et de hac re Cice:v.epiſt:ad M. Liciniū: Sin aūt q̇ppiaz, aut a te eēm admonitꝰ ⁊c̄ Item ꝑ M. Celio: illud tamē te eſſe admonitū volo. Item in vi:epiſt, ad A. Cecinam. Si quid ignorabo, de eo admonitus, omnia ſtudia vincam
¶ Admoneo te huiꝰ rei, hāc rē ⁊ de hac re Oui:i.triſti. Ocia delectēt admoneātq̄z mei. Tibul.i. Admonuit dn̄e, deſtituitq̄z Uenus Saluſt.i Cati: Sed q̄m tāti viri tps admonuit Te.in Heau. Ridiculū ē te iſtō me admonē Clitipho Tul:vi:epi.ad Trebatiū. Sed vt ego quoq̄z te aliq̄d admoneā Idē li.iiij. Putaui ea de re te eē admonēduz Macro. Sa.iij. Sed differo dū de alia laſciuia, qua nūc caremꝰ, admoneo Tul. de laudibus Magni, De q̄ nos paulo an̄ admonui
¶ Admonet turri l' ad turriz machīas Ceſar ij: de bello ci: Ad turriz hoſtiū admonēt. Cicero li:i. de Orat. Nū admoneri poſſit orō ad ſenſus aniorꝫ, atq̄z motꝰ. Ualeriꝰ.li.vij.c.iij. Qui in eque genitalē ptez manum miſſaz, quuz ad eum locū ventū eēt naribus equi admouit
¶ Adſuz pugne vel in pugna Cice:in Philip:omnibus his pugnis Dolobella affuit. Idē de Orat:lib.ij. In Pauli pugna nō affuerat, Sueto.in Othone: Nec illi pugne affuit,
¶ Aegrotat hac l' ex hac re Cic.iiij. Tuſcu. ea res ex q̄ animus egrotat
¶ Affero tibi vl' ad te opē Plaut.in Epidico, Affer domū auxiliuz mihi Idē Nō meminiſti me aureā ad te afferre natali die:
¶ Affluit tibi amor et affluis amoꝛ Oui:i.de reme. Affuit icautꝰ de ſidioſus amor. Plaut.in Pſeudolo. Atq̄z adeo vt frumēto affluam

¶ Alleuat a moerore, et moerore. Qu. Curtiꝰ lib. iiij. Ut aliū a moerore alleuaret. Uirg. in Moeri, ego hoc te faſce leuabo

¶ Alligo te furti. vel furto. Terē. in Eu. Hic furti ſe alligat Plau. in Poenulo. ita eum furto alligat

¶ Amiſi boues id ē ꝑdidi. Amiſi a me illū, id ē remoui vl' repuli Teren. in Phoꝛ. Immo nūc quod aiūt, auribꝰ teneo lupuz, nā neqꝫ quomō a me amittā inuenio, neqꝫ vti retineā ſcio Tullius pro Sex. Roſcio, etiā qui natura mitiſſimi ſumus, aſſiduitate moleſtiaꝝ ſenſuz omnem humanitatis ex animis amittimus

¶ Amolioꝛ a te ꝛ tibi, Priſci: xviij, Lucanus item libro v. Humeris iā pondere feſſis Amolitur onus

¶ Angit cure animū, et ango me animi. Terē. in Phoꝛ. Cura hec āgeret animū Idē in Heau. Animiqꝫ ſeſe āgebat Plautꝰ in epidico. Abſurde facis, qui angas te animi

¶ Aīaduerto hec. i. obſeruo Uirg. li. ij. Geoꝛ, His aīaduerſis Cato ꝑmo capite de re ruſtica. Uiceni quo pacto niteāt, id aīaduerto. Animaduerto in hec. i. punio. Sueto. i aug. Peruſia capta in plurimos aīaduertit. Terē. in And. Ea ꝑmuz aīaduertēda eſt ab illo iniuria

Ante et quarto et ſexto caſui iungitᷣ, dicimꝰ enim paucos ante annos, ꝛ paucis ante annis Sueto. in Ceſare. Sed Ceſari futura cedes euidētibus prodigijs denunciata eſt, paucos ante menſes: Cice. officio. iij Paucis ante annis emerat

Añ paulū et paulo añ dicimꝰ, quō poſt paulū ꝛ paulo poſt: priſ. xviij Cicero aūt aliť dixit li: x. epi. ad Placuz. ait em, añ aliqnto qꝫ tu natꝰ eēs, Ceſar item de bello ciuili, poſt paulo tñ internuncijs vltro citroqꝫ miſſis. Saluſt. in Cati, Poſt paulo ipi trahebātur. Pli: li: ij. ca. viij. etiā inqt. Spherā ipe an multos altas, Cauſa autē eſt Quoniā poſt añ, et circū, vtriqꝫ caſui iunctas inuenimꝰ auctore etiā Donato

¶ Añcedo illi et illū. Terēt. in Phoꝛ. Hec ei añceſſit. Cicero: i. offic. Quātum natura hoīs pecudibus reliquiſqꝫ beſtijs añcedat. Sueto. in Aug. et magnificētia omnes anteceſſit

¶ Añcedit multū vel mlto. Ceſar li. iij: de bel: ciuili Neqꝫ cōſequi potuit, qꝛ mltum et expedito itinere añceſſerat. Ceſar idē lib. ij. Non ita multo ſe reliquoꝝ ciuium fatum antecedere exiſtimarent

¶ Anteit ei l' euz Plau: i Amph. Uirtꝰ ꝑmiuz ē optimū, uirtus oībꝰ rebus anteit ꝑfecto Salu. in Jug. Et quum omnes glia anteiret,

¶ Applico ad terrā l' applico me ad terrā Hircꝰ li. vi. de bel. hiſ. Ad terrā applicāt. Terē. in An. Forte applicat ꝑmū ad Chryſidis ꝑrem ſe. Cice. itē li: i. de Orat. Si ſe ad aliquē quaſi patronuz applicuiſſet

¶ Appropinquat vrbi vl' ad vrbē, Muro vl' ad muꝝ ꝛc Ceſar libro vij. de bello Gal. Cum iā muro appropinquaſſent turres: Idē lib. iiij

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

Quū appropinquarent Britānię. Hirci⁹ libro v. de bel. Aphricano Donec ad ipās portas ac murꝝ appropinquaret,

¶ Arcet illū templis vel a templis Luca. libro v. Seu pean ſolitus tēplis arcere nocentes Uirg. lib. pͥmo Arcebat lōge latio. Idē Ignauum fucos pecus a pręſepibus arcent

¶ Ardeo accm̄ regit et ablm̄ Uirg. i Bu. Ardebat alexi. i. cupiebat vl' impatiēter amabat Hora. li. ij. Ode iiij. Arſit atrides medio ī triūpho ꝟgine rapta. Phędra ouidiana, Arſit ⁊ oenides ī męnalia atalāta

¶ Arguo te pigritię vl' pigritia. Sueto. i Ceſ. Ne hoſpitē aut negligētię, aut ruſticitatis videret̄ arguē. Idē in Claud. Siquem ſecordię argueret Plau. i Amph. Durae neq̄ in ędib⁹, ita me ꝓbri, ſtupri, dedecoris, a viro argutā meo ⁊c: Solin⁹ ꝑpe finē, Peccato argutus.

¶ Aſcribo te numero vel in numerꝝ oratorū Horatius lib. iij. Car. et et aſcribi quietis ordinibus patiar deorꝝ Cicero Philippi. ij. Tu vero aſcribe me talem in numerum

¶ Aſpicio illos vel ad illos Uirg. li. ij. ęne, Juppiter oīpotens p̄cib⁹ ſi flecteris vllis, aſpice nos, Ibidē, Nō ego Myrmidonū ſedes, Dolopū ue ſuperbas aſpiciā Plaut⁹ in Captiuis Agedū aſpice ad me

¶ Aſſueſco bellis animū vel animo bella: aſſueſco man⁹ labori vel ad laborem, idem ē quod aſſuefacio Uirg. vi. Ne, pueri, ne tanta animis aſſueſcite bella Idem Geor. iij, Ubi libera colla ſeruitio aſſuerit Ceſar cō. vi: Sed aſſueſcite ad hoīes, ⁊ māſuefieri, ne puuli quidem pn̄t Aſſueſco poeſi, idem eſt q̄d aſſueſio. Luca. li: v. Adde q̇ aſſueſcis fatis Ouidi⁹ Aſſuet⁹ ſtudijs laboribuſqʒ fui, id eſt aſſuefactus

¶ Aſtitit illum locum, illo loco, illi, et circa illum, nos quoqʒ vt Gręci dicimus. Priſcian⁹ xviij Plautus itez in Mercatore ait: Ut prorę aſtitit, et Uirgilius libro ij. Arduus armatos medijs in moenibus aſtans fudit equus

¶ Attēdo iuri ⁊ ius dicit̄ Sueto. in Galba, Inter liberales diſciplinas attēdit et iuri, Pli. li, vi, epiſt. In ſumma noſtri facetias hominis quas velim attēdas Tulli⁹ pro Archia poeta. Quoniā me in hoc nouo genere dicendi tā diligenter attenditis Diomedes etiam inq̇t, Attendo te oculis, attendo tibi mente, ait Idem. Attendo legentem veteres, nos attendo legenti

¶ Attines ad illū et illi, Priſcia, xviij. ego ꝟo datio iunctū ſemel legi dumtaxat apud Plautū in Captiuis, ait em̄, Nūc ſenex ē in tonſtrina, nunc iā cultro attinet. Alibi tn̄ ſemper iunctum accuſatiuo cuꝫ ad vel ſine ad ſequente infinitiuo Tullius ꝓ Publio Quintio Nihil ad me attinet Itē Neqʒ quenq̄ʒ attinebat id accuſare, Itē ꝓ Sex. Roſcio, Quid attinuit eum potiſſimum nunciare

¶ Auerto illū hac re et ab hac re, Priſcia, xviij Suetoni⁹ itez in Ne-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

rone ait A philoſophia eum mater auertit Uirg. p̄mo Nec poſſe Ita
lia Teucrorum auertere regem

¶ Aufero a te et tibi. Sil'iter eripio, adimo, amolior, amoueo Priſci.
xviij. Terē. in Phor. Ut a nobis tm̄ hoc argēti auferat Lu. li. vij Te
Magnū cōcitus aufert a bello ſonipes Idē in iiij. Aufert tibi nomē.
Iberus. et li, ix. Abſtulit arborib⁹ preciū, nemoriq; laborem

¶ Aufugio tibi et a te. Suet: in Ceſ. Quū imolanti aufugiſſz hoſtia

¶ Auſculto illi id eſt obtēpero, auſculto illū vel illi p audio. Terent.
in And. Pāphiluz ne adiutē an auſcuitem ſeni, Idē i Adelph. Uin
tu huic ſeni auſcultare, et in And. Auſculta pauca. Plaut. in Milit.
Uicine auſculta queſo, ego auſcultē tibi, id ē audiā vel obtemperem, ⁊
in Triſt. Poſtremo niſi me auſcultas, atq; hoc vt dico facias. Audio
etiam pro obtempero legitur, iunctum tm̄ accuſatiuo Cicero li. iij. epi-
ſtola ad Thermum Si me audies: vitabis inimicitias, Audiēs vero
tibi, pro obtemperans ſępius reperitur, Cęſar libro v. de bello gallico,
Dicto audientes non fuerunt

CApax triū equoꝝ, trib⁹ equis: ⁊ ad tres eq̄s dicitur,
Oui. i. met. Sāctius his aial, mētiſq; capaci⁹ altę
derat ad huc. Plini⁹ libro ij. epi. Uilla vſib⁹ capax,
non ſumptuoſa, Plini. itē maior lib. xxxvij, ca: q̄nto
excreſcitq; in dies eius rei luxus, murrino. lxx: ſeſter-
tijs empto, capaci plane ad ſextarios tres

¶ Careo parente dicimus, olim accō quoq; iuxerunt Turpili⁹, meos
parentes careo. vbi Noni⁹ ait eſſe accm̄ pro ablatiuo. Plaut⁹ item in
Captiuis Collus collaria caret. Idem in Curculione ait, Caruit ne fe-
bris te heri, vel nudiuſtertius?

¶ Cauet illi, illum ab illo et de illo Sueto. in Tito, Securitati ſatis
cauit id ē p̄uidit Itē in Galba, Caueret periculū Idē in Caligula Ut
a Caſſio caueret, et in aug. Cū et de numero, et de contiōe, ac differētia
coꝝ qui manumitterentur curioſe cauiſſet, ⁊ in Tyberio. Qd̄ nihil de
his Auguſtus teſtamēto cauiſſet Plaut. in Menechmis De illis v̄-
bis caue tibi. Caueo tibi. i. cōſulo ſiue p̄uideo Tul. li. ij. epiſt. ad Ap-
pium. melius em̄ ei cauere volo, q̄ȝ ipſe alijs ſolet. Caueā a te id ē caut⁹
ſiam Cicero de claris oratoribus, at v̄o in qua tibi ego Brute, nō ſol-
uā, niſi prius a te caueto ⁊c̄. Plautus in Menechmis Hoc mihi abs
te caueto cautius, pro vito.

¶ Celo te illud et de illo, celaris a me illd̄ ⁊ de illo, celar̄ etiā tibi a me
illud. Terē. in Adel. ea ne me celet. Ouid. in canace, hoc te celauimus
vnum Cicero lib: vij epiſto. Sed Baſſus noſter de h̄ libro celauit, et
p deiotaro De armis, de ferro, de inſidijs celare te noluit. et ad Me-
tellum li. x. epiſto. Debes exiſtimare te maximis de rebus a fratre eſſe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

celatū. Lucanus quinto. Nulluzqꝫ futuri a ſuperis celate diē. Terē. Si hoc celetur patri in metu ſum Aemili⁹ Probus in vita Alcibiadis Id Alcibiadi diutius celari non potuit

¶ Certo tecū vel tibi. Uirgilius in Buco. Tu dic mecū quo pignore certes. Itez Certent et cygnis vlulę.

¶ Ceſſas in illam rem, et ceſſas in illa re aliud ē. Tardus es ad faciendā rem, et Tardus es in faciēda re. Sic ceſſas in vota. Tardus es ad vota facienda. ceſſas in votis, tardus es dum vota facis. S.

¶ Cingitur enſem et enſe. Uirg. lib. ij. Aenei. Et inutile ferꝫ cingitur Ibidem, Impulit his cingi telis

¶ Cingo illum balteo, et cingo tibi lat⁹. Naſo Metamoꝛ. i. Fluminaqꝫ obliquis cinxit decliuia ripis. Idē in lib. de pōto. Dumqꝫ latus ſancti cingat tibi turba ſenatus.

¶ Colloq̄ꝛ cuz Tyberio, oliz etiā Tyberium colloq̄ꝛ. Tranquillus in Claud. Collocut⁹ ſum cum Tyberio, vt mādaſti mea Liuia. Plaut. in Perſa. Ubi cū lenone me videbis colloqui. Idē in Aſinaria Quē adeat, quem colloquaꝛ, et in Captiuis. Perlubet hunc hoiem colloq̄; et in Menechmis. Hunc volo etiam colloqui

¶ Comitoꝛ amicuz actiua ſignificatione fit, comitoꝛ amico per abltm̄ paſſiua. Diom. Uerg. itē in libꝛo vi. Aenei. Qui ſic comitaꝛ euntem Idē in i. Solo comitat⁹ Achate. Propꝛtius ꝟo actiua etiā ꝑtulit litteratura, ait em̄, Nec comitarent caſtra puellę, et Ouidius ij. de pōto. Quē pia vobiſcum pꝛoles comitauit euntem. Et paulo inferius. Pirithoum ſtygias Theſeus comitauit ad vndas.

¶ Cōparo vel cōſero tibi illū, et tecū. Priſc. xviij. Tulli. itē p L. Coꝛnelio. Cū legibus conferremus. Ualeri. li. vij. c. ij. Quā poꝛro ſubtiliter Anacharſis leges, araneaꝝ telis cōparabat. nā vt illas infirmioꝛa animalia retinere, valētioꝛa trāſmittere, ita his humiles et paupes cōſtringi, diuites et prępotentes nō alligari.

¶ Cōpeſco illum inſaniētem, et inſanire, et ne inſaniat. Priſc. xviij Condemno te criminis, et crimie. Saluſt. in Catil. p̄ter reꝝ capitalium condēnatis. Tul. lib. xviij. epiſto. et ſceleris cōdemnat generꝝ ſuuz Idē lib. ij. ad Curionē. Condēnabo eodē ergo te crimine

¶ Cōducit dolori et in dolorē. Seren⁹, Et potu ⁊ foetu ſtomacho cōducit anetū. Plau. in ciſtel. Qd tuā in rem bene cōducat.

¶ Cōfert huic rei et ad hāc rem, hoc ē vtile eſt. Fabius iij. Interiz cōfert admiratiōi multū etiam infirmitas, itē in ij. Scio quęri etiā natura ne plus ad eloquentiā conferat, an doctrina

¶ Cōfidunt illi et illo. Cęſar libꝛo iij. de bello ciuili. Cui maxime confidebat. Ibidē. Scipio affinitate Pōpeij cōfideret. Idez libꝛo tertio de bel. Sal. Multum natura loci confidebant

¶ Cõgredior tibi olim dicebãt, ſicut pugno tibi, dimico tibi hodie ꝟo
dicimꝰ, ꝯgredior tecũ, dimico tecũ. Ser. i. ęne. atꝫ imꝑ ꝯgreſſꝰ achilli
Cõqueror hãc reꝫ, ob hãc rem, hac re, et de hac re. Cõqueror tibi ⁊ apd
te hoc et de hoc. Sueto. in aug. Uicẽ ſuã conqſtus ẽ. Idem in Clau-
dio. Ipſe quodã libello, conqueriꝛ ob hanc eãdem valitudinẽ, ⁊ gladi-
atoris munere, quod ſimul cum fratre memorię patris edebat. Idem
in Aug. Tyberio quoqꝫ de eadẽ re ſedulo violẽtius apud ſe per epiſto
lam conquerentia, ita reſcripſit
Conſcius ſceleris vel ſceleri dicitur. Ouidius quarto Faſtoꝝ
Conſcia mens recti famę mendacia riſit
Sed nos in vitium credula turba ſumus
Maro i. ęne. Et mẽs ſibi cõſcia recti. Idẽ in ij. Et cõſcia numia veri
Achõtius Cydippe. Fac mõ polliciti cõſcia tẽpla colas. Plautus in
Rudente. Semper cauere hoc ſapiẽtiſſimũ eſt, ne conſcij ſint ipi ma-
leficijs ſuis. Sapho. Conſcia delitijs illa fuere meis
¶ Cõſulo te et tibi. Uñ Priſcia. xviij. inqͭt Conſulo qñ interrogati-
uuꝫ ẽ, accuſatiuo. Acqͥſitiuum ꝟo datiuo copulatur   Cõſulo te illo
⁊ de illo. Plau. in Menechmis Ibo, et cõſulaꝫ hãc rẽ amicos qͦd fa-
ciẽduꝫ cẽſeant. Luc. li. viij. Rectorẽqꝫ ratis de cũctis cõſulit aſtris
Cõſulo in te ħ Terẽ. i He. Peſſime iſtuc i te atqꝫ i illuꝫ ꝯſulis. i. erga.
Cõſulor ab illo de hac re. Sueto. in Augu. Sanxit ergo, vt de bellis
triumphiſqꝫ conſuleretur hic ſenatus
Conſulo, Prouideo, et Proſpicio, tã datiuo qꝫ accuſatiuo iũgunꝛ, ſed
datiuo ꝓuidentiã ſignificãt. Priſcia. xviij. Et Luca. in iiij. Cõſulite
extremis anguſto in tempore rebus
¶ Cõtingit tibi vl' in te accidit. Cõtingit te. i. tãgit Ouidi. de morte
Druſi, Ois cui ꝟtus cõtigit, vnus eras, Ibidẽ, Hei mihi qꝫ facile eſt,
qͥꝫuis hoc cõtigit oẽs, Alterius luctu fortia ꝟba loq̇, Tul. in offi. Atꝫ
in magnis animis ingenijſqꝫ id plerunqꝫ contingit ⁊c̃.
¶ Cõuenit oĩbus ⁊ in oẽs. Sappho, Cõuenit illa mihi, conuenit illa
tibi. Tul. ꝑ Sexto Roſcio. Nõ in oẽs arbitror oĩa conuenire,
¶ Clã cuſtodẽ ⁊ cuſtode Diome. Donatus etiã ſcribit clã ſeruire am-
bobus caſibꝰ. Id aũt Plaut. quoqꝫ in Amphi. oñdit his ꝟbis. Is a-
mare occepit Alcumenã clam viro. Et in Mercatore, Ratus clã pa
trem meũ poſſe habere. Ibidem, Nihil pͭ clam illum haberi
DAmnamus hunc ignorãtię, ignorantia, de ignorãtia
Pliniꝰ. lib. iiij. epi. Abſentẽ inauditãqꝫ dãnauit in-
ceſti. Fabiꝰ lib. ij. Neqꝫ em̃ nos tarditatis natura dã
nauit. Cicero ꝓmo lib. Tuſc. Capite dãnaret. Idem
libro ꝓmo ad Herenniuꝫ. Lex vetat eum, q̇ de pecu-
nijs repetundis dãnatus ſit, in cõcione orationem habere

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

¶ Decedimus ex ꝓuincia, de ꝓuincia et a prouincia. Tul. lib. v. epiſtolaꝝ. Ex ꝓuincia deceſſimꝰ. Idē li. ij. Ego de prouincia decederem et libro tertio a me inuitiſſimo deceſſiſſet

¶ Decet illū virtꝰ hodie dicimꝰ, oliꝫ ꝟo ēt decet illi Oui. in reme. Lude decēt ānos mollia regna tuos, Terent. in Adelph. Ut nobis decet Saluſt. in Jug. Quibꝰ pro magnitudie impij ius et iniurias oēs cure cē decet. Cice. li. iij. de Oratore. Qn̄qꝫ id deceat prudentię

¶ Dedecꝫ illos ⁊ i illos. Tul. i. of. Ut ſiq̄d dedeceat i illos vitemꝰ ipi,

¶ Dedignoꝛ illā rem ⁊ illa re. Serui. iiij. Aene. ꝑ accuſatiuū ſępius, Luca. vi. Dedignaꝛ iter. Fabiꝰ li. i. Quidā impia dedignanꝛ

¶ Deficit mihi pecunia. i. deeſt. deficiet te ſalus id ē relinquet. defecit cāpania a Romanis ad Annibalē id eſt a Romanoꝛū ductu receſſit ad Annibalem, ſeu rebellauit. Uirg. libro i. Geoꝛ. Quum iā glandes atqꝫ arbuta ſacrę deficerēt ſyluę, et victū Do dona negaret. Tullius ꝓ Sexto Roſcio, tēpus te citius q̄ꝫ orō deficeret, Idē ad Caſſium libro xij. epiſt, Una cum illo ab republica defecerunt. Sueto, in Uitellio. Qui prius a Galba ad ſenatum defecerat

¶ Dego ętatē et ętate, et dego vitaꝫ, Tullius ꝓ Sexto Roſcio, inter feras ſanctius eſt ętatē degere. Plautus in Ciſtellaria, Quia ego illū vnum mihi exoptaui, qui cū ętate degerē Tullius pro Sexto Roſcio Uitam in egeſtatem degere.

¶ Delectoꝛ his et in his Ualeriꝰ lib, vij: ca. ij, Ut mala cōſuetudie delectenꝛ, optāt, Fabiꝰ ix. Delectatus ē in his etiā, M. Tullius

¶ Derogo tibi vel de te aliquid, Luca, ix: Inuidus ānoſo q̇ famā derogat ęuo. Cicero libro ij. Rheto. veteris, Deinde indignum eſſe, de lege aliquid derogari, aut legem abrogari

¶ Deſipiebā mētis ꝑ mente deſipiebā Plautus in Epidico. Deſipiebā mentis, quū illas ſcriptas mittebā tibi, N.

Deſuꝫ nuptijs ⁊ in nuptijs Ouidi. in Ibin. Cauſaqꝫ nō deſit, deſit tibi copia mortis: Tulliꝰ libro xiij. epi. ad Q. Ualeriū. Nā nec in honoribus meis, laboriſqꝫ vnquā defuerunt

¶ Detraho tibi vl' de te: Ouidiꝰ v. Triſtiū, Detrahat auctori multū fortuna licebit, Tu tn̄ ingenio clara ferere meo, Tul: li. iij: epi: Ego ſi in ꝓuincia detrahere de tua fama nunq̄ꝫ cogitaſſeꝫ: Idem de reſpōſis haruſpicū: Qui in cōcione detrahat de Pōpeio: Suetoniꝰ in Uitellio: De illius ampliſſima dignitate detrahere

¶ Detraho tibi hanc rem, id eſt aufero. Uirgilius q̇nto, Quā demoleo detraxerat ipſe

¶ Dico tibi et ad te parciꝰ vltimū Phill' Demophoōti: Dic mihi q̇d feci: niſi nō ſapiēter amaui: Cice. de claris oratoribꝰ: Sed in comitiū veniāt, ad ſtātem iudicē dicāt Idē de optimo genere oratoꝝ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

Ut ſi de re p̄uata ad minimū iudicē dicerem⁹ .i. apud

¶ Dign⁹ ſuȝ huius rei ⁊ hac re. Diomedes. Helena itē ad Paridem Militia eſt operis altera digna tui. Phillis demophoōti. Simplicitas digna fauore fuit

¶ Diſco a te, de te, ex te, et ꝑ te. Terē. in Adel. Hei mihi pater eē diſce ab his, q̇ vere ſciūt. Plaut. in Pœnulo. De te q̇deȝ hec didici omnia. Uirg. li. ij. Diſce puer virtutē ex me, verūqȝ laborē, Fortunā ex alijs. Ouidi. in reme. Diſcite ſanari, per quē didiciſtis amare.

¶ Diſcrutior animi, animū et animo. Diomedes. Plautus itē in Aulularia. Diſcrucior animi et cetera

¶ Diſto a te decē paſſus et decem paſſibus. Ouidi⁹ in Triſti. Milia qui nouies diſtat ab vrbe decē, et in Ibin. Iugeribuſqȝ noueȝ ſummus quid diſtat ab imo

¶ Diues gtō iungit̄ et abltō. Uirg. ij. ęne. Inſula diues opū Naſo in Meta. Ecce veit magno diues Philomela paratu, diuitior forma

¶ Dr̄ itē diues ab hac re. Deianira ad Herculē, ⁊ dānȝ diues ipa ſuis

¶ Do tibi hāc rem dotē vel doti. Plaut. in Triūmo, eſt ager ſub vrbe hic nobis, eum dabo dotem ſorori

¶ Doceo te artē vel de arte. Tul. lib. vij. epiſt. ad Trebatiū. Filij cām te docui. Salluſt. cōtra Tul. Quē Minerua oēs artes edocuit.

Cęſar li. vij. de bel. Gal. q̇ de ſuo aduentu doceāt. Saluſt. in Iugu. q̇ ſenatū docerēt de cęde fratris et fortunis ſuis. Tulli. ꝑ domo ſua ad pōtifices. Quid eſt eīm aut tā arrogans, q̄ȝ de religione, de rebus diuinis, cerimonijs ſacris, pōtificum collegium docere conari.

¶ Doceor cūcta ⁊ de cūctis. Saluſt, in Catili. per legatos cūcta edoctus. Tulli. ꝑ Sex. Roſcio, Ut mori mallet, q̄ȝ de his rebus Syllā doceri iteꝝ. De his rebus Sylla doceat̄

Docēda ē rō recte dr̄ Manili⁹ li. iij. Mḡna eſt rō breuit̄qȝ docēda

¶ Doceo te fidib⁹. Tul. ix. epiſt. Socrateȝ fidib⁹ docuit nobiliſſim⁹ fidicē, is Cōnus vocitatus ē. Teren. itē in Eu. ait, et fidibus ſcire

¶ Doles amicū ademptū, ⁊ tua dāna. Doles aduerſis vl' ꝑpt' aduerſa. Doleāt tibi oculi, doles de me nihil. Doles ab aīo, ab ocul', ab ęgritudīe. Ouidi. de piro. Qui me doluiſtis adēptuȝ, et in triſtibus Tu ꝓo tua damna dole. Stati. in The. Bellonū extrema dolemus. Tul. li. vij. epiſt. cōſciſſaȝ doles, Idē ꝑ Seſtio. Meum ſucceſſoꝝqȝ Mineruę indoluit lib. ij. Meta. in fine de inuidia, caſum luctumqȝ doluerunt. Uirg. Et noſtro doluiſti ſępe dolore. Fabius lib. ix. Nec p̄t ei credere, aut ꝑpter euȝ dolere, et iraſci iudex, cui putat hoc vacare. Cœlius Ciceroni libro octauo epiſt. Nunq̄ȝ tibi oculi doluiſſent. Terent. in Eunu. Hoc tibi doleret, itidem vt mihi. Ouidius. Suȝ miſer et deme q̇ doluere nihil Plautus in Ciſtellaria, Doleo ab animo,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

Doleo ab oculis Doleo ab ęgritudine
Doleo vicē tuā noſtri dicūt: ꝓ in tuā Priſ. viij. Suetoniꝰ itē in Ty-
berio Se quoqꝫ rn̄dit vicē eoꝝ dolere. Pręterea dolet dolorem, ſeruit
ſeruitutē, furit furorē, antiqua figura ē Seruius li. xij. Aene.
¶ Dominoꝛ illi, ꝛ ī illuꝫ, ꝛ ī illo. Uirg. Et victis dominabitur argis
Oui. ꝑmo Me. Et q̄d dominari in cętera poſſet. Saluſti. in Catili.
Sed ꝑfecto fortūa in oī re dominaꝶ Cicero autē paſſiue dixit li. ꝑmo
offi. O domus antiqua q̄ꝫ diſpari dn̄o dominaris
¶ Dono illi ſeruū, vel illū ſeruo more Attico diciꝶ. Priſcianus xviij.
Uirgilius libro q̄nto. Sergeſtum Aeneas promiſſo munere donat,
Plautus itē in Truculēto. His te dono

Effugio manꝰ ꝛ e manibꝰ. Uerg. iij. Effugimꝰ ī ſcopu-
los Jthacę laertia regna Tullius de laudibꝰ Magni.
Rex ip̄e e manibꝰ effugit. Egeo ꝛ Indigeo huiꝰ rei, et
hac re Saluſti. in Cati. Maiores nr̄i pr̄es cōſcripti,
neqꝫ ꝯſilij, neqꝫ audacię vnq̄ꝫ eguere. Lucanꝰ in nono
Jpa caloris egēs: Jdē in libro viij. Cęſar eget ratibꝰ. Leander ad He-
ro. Arte egeo nulla. De indigeo videas ſuo loco
¶ Egredioꝛ vrbē, vrbe, ab vrbe ex̄ vrbē Salu. Raro egreſſa fines ſu-
os Sueto. in aug. Quāuis ſtatuiſſet, nō egredi tabernaculū Uir. ij.
ęne. Eſt vrbe egreſſis tumulꝰ. Sueto. ī Tyberio. Nō egreſſus ē vil-
la. Jbidē ab vrbe egrediēs Jteꝝ e cōuiuio egrediēs Et in Claudianū
Uetaret egredi ab vrbe. Terēt. in Phoꝛ. A fratre egreſſa ē meo Tul.
pro Quīto Quintio. Si extra hos cācellos egredi cōnaboꝛ Fabiꝰ li-
bro ꝑmo Neqꝫ extra pręſcriptum egredi poterit
¶ Eripio tibi, a te, et de te vitā. Sueto. ī Tibe. Qm̄ ſiniſtra fortuna
Caiū ꝛ Luciū filios mihi eripuit. Tul. ī Uatiniū teſtem. Eripueras
ſenatui ꝓuincię decernēdę ptātem. Terē. in Eu. Ut illā a me eripia-
t. Jdē in Phoꝛ. Atqꝫ a crimine hoc Antiphonē eripiā. Tul. in Ua-
tiniū teſtē. De tuis tuoꝝqꝫ manibus ereptos
¶ Erubeo hāc rē et hac re. Uirg. ij. Aen. Sed iura fidēqꝫ ſupplicis
erubuit. Fabius lib. vi. Ni nr̄a crudelitate aliena ſtudia erubeſcamus
Helena ad Paridem. Non ſatis occultis erubuiqꝫ notis
¶ Aemuloꝛ illi et illū. Fabiꝰ lib. x. Et cōſumati iā patroni veteribus
ęmulanꝶ. Terē. in An. Quoꝝ ęmulari exoptat negligentiam
¶ Eo viā ꝛ via dicimꝰ, Cicero ꝓ murena. Hāc viā dico ire viā. Uir.
iiij. Lōgā incomitata videꝶ ire viā. Terēt. ī Phoꝛ. Eo recta viā equi-
dem illuc. Seneca epl̄a xcv. Nō licet iniquā ire recta via
¶ Eſſe, Jſte vult eē pius dicimꝰ Credo fuiſſe tibi fidelis, Sperabaꝫ
me eſſe medicū. Incipe mihi eē mitis. Noli mihi eē auarus. Tutum
puto, iā bonū eſſe soceꝝ dꝛ Luca. tn̄ ait lib. ix. Tutūqꝫ putauit iaꝫ bo-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

nus eē ſocer. Et Ouid: li: xiiij: met: ait Sed em̄ q̄ rettulit Aiax eē Jo
uis pnepos. Jdē li. p̄mo de pōto ad Maximū. Hoc vbi viuēduz eſt
ſatis ē ſi cōſequor auro. Inter ihūanos eē poeta getas. Eſſe ph̄m pro-
deſt. Bonū ē eſſe poetā Mihi licet eē pio. Et mihi licz eē piuz, non pi
us Cūctis autē exēpla collegim⁹ Luca: li. p̄mo Exeat aula, q̄ vult eſſe
pius. Hypmeſtra ad Linū. Eſſe reā preſtat, q̄z ſic placuiſſe parenti:
Si ei vnico heret caſui debet ille eē accūs Naſo li. v. Me. Quātum
ē eſſe Jouis fratrē. Jdem lib: ix. Et me dign⁹ eras, verꝫ nocet eē ſororē,
Terē, in Eu. Apparet, ſeruū hunc eē domini paupis Ubi Priſcian⁹
libro xviij ait ita dixiſſe Terētiuz pro apparet hic ſeruus Terēti⁹ au-
tē optime et ſecundum vſum locutus eſt, vt oſtendunt ſuperiores au-
ctoritates Licet etiā vt Priſcian⁹ ait dicere. Unde inq̄t Uatinius li-
bro quinto epiſt. ad Ciceronē. Dicit̄ mihi tu⁹ ſeruus fugitiuus Uar-
dacis eē Naſo lib. viij. met: Nec fortib⁹ illic pfuit armētis, nec equis
velocibus eē Jbidē: Uobis imunibus huius eē mali dabit̄, Fab: lib.
iij: An illi accidat viro bono eē vel malo: Hypmeſtra ad Linū Quo
mihi cōmiſſo nō licet eſſe piā Fabi⁹ lib. vij: An huic eſſe pcuratorem
liceat. Et li. iiij. Procuratorē tibi eē nō liceat Terē. in He. Nō expe
dit b onas eē vobis Ceſar li. vi. de bel. Gal. Quib⁹ iā licet eē fortuna-
tiſſimos Qui ergo aliter docuerūt, an recte quidē, iā cunctis patet
¶ Eſt erat, fuit, impſonale repitur, iungit̄ em̄ gtō ꝛ infinito Tullius
li. de legib⁹ Nec eſt viri boni errare, id ē non ptinet ad bonū virꝫ Jū-
git̄ item ntō et infinito: Ntūs autē erit, meū tuum, ſuuz, nr̄m et vr̄m
Tulli⁹ p Lucio Cornelio. Neqꝫ em̄ eſt meū, contra auctoritatē ſena-
tus dicē, Jdem ep̄la ad. M. Marcellū, Tuuz eſt cōſulere tp̄ibus et
incolumitati et vitę, et fortunis tuis Terē. in Heau: Sed eſt nr̄m in
telligere vtcunqꝫ, id ē ad nos ptinet. Teren. itē in Phor. ait Omitto
ploqui, nā nihil ad hāc rem eſt pro ptinet.
¶ Eſt mihi nomē Cicero ꝛ Ciceroni dicim⁹ Terē. Hecyra ē huic no
mē fabulę: Plaut. in Rudēte. Hic atqꝫ in cęlo, nomē arcturo ē mihi
Uirg. Cui Romulo cognomē erat. Meli⁹ eſt dtō vti, vt etiā Serui
us li. p̄mo ęne. ait ibi Cui nūc cognomē Julo: Priſci: ſcd̄o lib. xviij. in-
q̄t. Cōſcius ſum mihi bn̄facięti, et benefaciēs noſtri dicūt, quomō di-
cimus. Nomē eſt mihi Julus, et Juli, et Julo, et Julum
¶ Euadim⁹ hoſtē et ex hoſte. i: effugim⁹ Sueto. in Tiberio. Carmi-
bus me euaſit. Tulli⁹ pro Sylla. Cui⁹ ex inſidijs euaſeris Euado gra
dus et ad grad⁹ id ē aſcendo Uirg. li: iiij: Sic fata grad⁹ euaſerat al-
tos. Et lib. ij. Euado ad ſummi faſtigia culminis inde ꝛc̄.
¶ Euenit meis lr̄is, in meas literas, et in meis lr̄is Cice. li. ij: epiſt, ad
Curionē: Ex quo vereor ne idē eueniat in meas lr̄as. Achon tuus Cy-
dippe Jn caput et nr̄m dominę periuria quęſo eueniāt poena tuta ſit

illa mea. Fabi⁹ lib. x. Quod in orōnibus quoqꝫ euenit
¶ Excāto te veteres ſecundū Grecos, nos excāto tibi Diomedes
¶ Excedo italia l'ex italia Ceſar li:i. de bello ciuili Italia excedē cōſti-
tuerat Sueto: in claudio Italia exceſſiſſent: Uirg: li: v. Ergo alacris
cūctoſqꝫ putas excedere pugna. Deci⁹ Brutus ad Tulli: li. xi: epi. Ex
Italia nō excedā Terēt. in And. Ex iſtoc exceſſerat loco,
¶ Excrucio me animi, ⁊ id excrucior Plaut. in Epidico Qui duz filij
cā cœperā ego me excruciare animi Ibidē. Id ego excrucior,
¶ Exeo aulā, aula, ex aula, et de aula Terē. in Hecyra Quuz limē exi-
re. Lucan⁹. lib. i: Exeat aula q̇ vult eē pi⁹ Tul. li. iiij. epi. Ne aut tibi
exire ex vrbe neceſſe ſit Idē pmo lib: Tuſc. Ut exeamus e vita leti Et
de reſpōſis Haruſpicum De cauea exire iubebant
¶ Exonero te curis, et ex curis Te: i phor. Nos qꝫ āicos ei⁹ exonera-
ſtis metu Plau. i epidico. Atqꝫ ita pfecto, vt eā ex h̄ exoneres agro
¶ Exoro te l'a te hāc rē Te. i An· Sine te exorē hec. Plau. i Bach.
hāc veniā illis ſine te exorē Ibidem Ego q̇dem ab hoc certe exorabo
¶ Expedio me cura ⁊ a cura Te. i Hecy: Teqꝫ hoc crimie expedi Ibi
dē q̇ te citius expedias ab his erumnis, ⁊ i Phor. cura ſeſe expediuit
¶ Expello te Sicilia vel e Sicilia Sueto: in Tybe. Pœnos Si-
cilia expulit. Luc. li. iij: Sedib⁹ elyſij cāpoqꝫ expulſa pioꝝ Cœli⁹ Ci-
ceroni li: viij. epi: Expulit arma, tā patrijs e ſedibus vrbem
¶ Expirat, et animā expirat: Priſcianus xviij
¶ Extraho te curia vl'e curia: Sueto. in Ceſare: M. Catonē int'pel
lātez, extrahi curia p lictorē, duciqꝫ in carcerē iuſſit Idē in Uitel. Ex-
tract⁹ e latebra Terē. in Hecyra: Et ex q̄nta erūna me extraxeris
¶ Exuo me veſtē, veſte ⁊ e veſte Exuo mihi veſtē Uirg. lib. v. Et tu
troianos exue ceſt⁹ Sueto. in Ceſa. Nullū vnq̄ꝫ hoſtē fudit: quē nō
caſtris quoqꝫ exuerit Idē in Calig. Ac bonis exuti venas ſibi incide-
rēt Stati⁹ The: ix. Magnoqꝫ e vulnere telū exuit ip̄e gemēs, Naſo
Meta. vij. Iā dudum vincula pugnat exuere ip̄e ſibi: Idē libro iij. de
arte Anguibus exuitur tenui cum pelle vetuſtas
Facio te certum et certiorē Uirgi. libro iij. Anchiſen
facio certū Plau. in Pſeudolo Fac me certū quid ti
bi ſit, iuuabo: Ibidem epiſtola atqꝫ imago me certum
facit. Et in Aulularia, abijt, neqꝫ me certiorem fecit:
Id tamen vltimum ſoluta oratio poſtulat:
¶ Faſtidit illius et illū Plaut⁹ in Aulularia Abijt
neqꝫ me certiorem fecit, faſtidit mei Uir in Buco. Inuenies alium ſi
te hic faſtidit Alexis,
¶ Fatur mihi vel ad me Uirgi. lib: pmo Hic tibi fabor eni. Lucan⁹
libro viij. Et ad ſuperos obſcuraqꝫ ſydera fatur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

¶ Feci tui cā ⁊ tua cā feci, hoc differūt. Ut tui cā tunc dicamꝰ ſi aliq̄d ipi ad quē loq̄mur p̄ſtiterimꝰ, vt puta, tui cā te defendi. Tua ꝟo cauſa tūc, quū alteri aliq̄d alteriꝰ contēplatione p̄ſtamꝰ. Ut tua cā hoiem tuū defendi. Ser. li. xij. Victꝰ amore tui cognato ſanguine victꝰ Foelix huiꝰ rei ⁊ hac re. Sylliꝰ li: ij. Foelix mure nec̄, patriaq̄ȝ ſupſtite foelix. Maro li. iiij. At nō infoelix ani, et li. xi. Foelix morte tua

¶ Foeneror ⁊ foenero idē ſ̄cant: Seneca epl'a ij. Quātuȝ paſcat, aut foenereť. i. ad vſurā det. Et epl'a xli. Multū ſerit, multū foenerat ⁊c̄. Cicero itē in Lelio inq̇t: Ut em̄ bn̄fici liberaleſq̄ȝ ſumus nō vt exigamus grām, neq̄ȝ em̄ bn̄ficiū foeneramur, ſed natura ꝓpenſi ad liberalitatē ſumus. Sic amicitiā nō ſpe mercedis adducti, ſed ꝙ oīs eiꝰ fructus in ip̄o amore ineſt, expetēdaȝ putamꝰ. Et ꝓuerbiorū xix. Foenerať dn̄o, q̇ misereť paupis. De quo videto etiā in Mutuo

¶ Feſſus anio et feſſus corpore d̄r, q̄d magis ē ꝓp̄um. Feſſus etiaȝ reꝝ a fortuna veniētiuȝ. Ser. lib. i. Aene. Feſſi reꝝ ⁊c̄

¶ Fido huic rei et hac re. Virgi. libro ix. Et fidere nocti. Et libro vij. Moliri iam tecta videt iam fidere terra

¶ Figo haſtā terrę vl' in terra Lucan. libro vij Pars terre figere tela. Virg. libro vi. Ramūq̄ȝ aduerſo in limine figit

¶ Flagito Pindaꝝ libros, flagito libros a Pīdaro Tul. ꝓ Plantio. Dicendū eſt id, q̄d ille me flagitat. Idem li. iiij. epiſt. A te flagitēt Et ꝓ Sylla hanc a me orationē flagitaſſet. Et florus a tribunis agros ⁊ cibaria flagitaret

¶ Formido illi ⁊ illum, ſed differūt. Plautus in aulu. Auro formidat Euclio:

¶ Fraudo illū hac re vel in hac re. Lucan. libro ij. Nullo fraudemus ſanguīe bellū. Tul. ꝓ Sexto Roſcio. Si nulla in re te fraudauit:

¶ Fugio illū vel ab illo. Verg. in Buco. Quē fugis ah demēs. Iuuenalis ſatyra vi. Quę fugit a ſexu

¶ Fungor cōſulatū et cōſulatu Sueto. i aug. Qui ſuā vicē p̄ſidēdo fungerenť. Terē. in Adel. Liberalis functꝰ officiū eſt viri. Et i Phor. Functꝰ adoleſcētuli officiū eſt. Plaut: in Amph. Teq̄ȝ abſente h̄ munus fungať tuum. Terē. in Adel. Et tuo officio fueris functus

Gaudeo mihi vl' mecū. Cicero li. vi: epl'a ad Baſilium Tibi gratulor, mihi gaudeo, te amo tua tueor. Terē. in Hecyra: Ut tacita mecum gaudeam

Gaudeo ꝟtute l' de ꝟtute, ꝓpter ꝟtutē rariſſiē Terē. in Hecy: Gaudeo ita me dij amēt gnati cā Cice. li. vij epiſt. ad Mariū De burſa te gaudē certe ſcio. Itē de reſpōſis haruſpicum. Gaudeo mihi de toto hoc oſtēto. Idē lib. ij. de finibus, eſt autem a te ſemꝑ dictū, nec gaudere quenq̄ȝ, niſi ꝓpter corpus, nec dolere Ibidem Ut is qui propter me aliquid gaudeat ⁊c̄.

Gaudeo illud, gaudeo gaudiū et gaudio, Cice. de claris oratoribꝰ. Simul illḋ gaudeo, ꝙ et ęqualitas vr̄a ⁊c̄. Plau. itē in Moſtellaria inq̇t: Hęc q̄ gaudent, gaudeāt ꝑpetuo ſuo ſemꝑ bono. Cice li. viij, epiſt. In theatꝝ curiōis hortēſiꝰ introijt, puto vt ſuū gaudiū gaudeamꝰ Terē. in An. Nemo ē quē maliꝫ oīm Nā hunc ſcio mea ſolide gauiſurū gaudia. Plaut. in Perſa Qui īuidet mihi ⁊ ei, q̇ hoc gaudio gaudet.

¶ Glorioꝛ meis vl̓ de meis ⁊ in meis diuitijs: Seneca epl̓a lxxviij. Uides aliquē gloriari ſenectute lōga. Tul: in Uatiniū teſtē. De tuis diuitijs intolerantiſſime gloriaris. Cice. li. iij: de finibꝰ Deinde quęro q̇s aut de miſera vita poſſit gloriari, aut num de beata Idē libro ij. offi. Nobis quoqꝫ licet in hoc quodāmodo gloriari:

¶ Gratuloꝛ gaudeo parit̓ cū alio et gr̄as ago Afraniꝰ: Gratuloꝛ dijs id ē gr̄as ago Priſci. xviij Terētius itē in Heau. Ohe iaꝫ deſine deos vxoꝛ congratulādo obtundere

Gratulamur alijs, letamur nobis: Cicero id oñdit ꝑmo epl̓aꝝ ad Lētulū, ait eñi, Qḋ mihi de nr̄o ſtatu, de Milonis familiaritate, de leuitate et ībecillitate clodij gratularis, mīme miramur te tuis vt egregiū artificē p̄ciaris opibus lętari, eadē epiſtola etiā inq̇t, qḋ mihi de filia, et de craſipede gratularis agnoſco humanitatem tuā

Gratuloꝛ tibi hac re, hāc rē et de hac re Cœliꝰ Cicerōi li. viij. epi: Gratuloꝛ tibi affinitate viri mediuſfidiꝰ optimi. Cice. li. i. epiſt. ad Lētulū Qḋ mihi de ſilia ⁊c̄. vt ſup̄ Plau. ī Captiuis, eunt obuiā, gratulant̓qꝫ eā rē ⁊c̄. Idē in Sticho Ibo ītro, ⁊ grutulaboꝛ nr̄m aduētuꝫ filijs

¶ Grauoꝛ hāc rē l̓ hac re Uirg. li. x qḋ ſi q̄ voce grauaris, mēte dares Fabiꝰ li. i. Quę ſi q̇s grauabit̓: Sueto: in aug: Ampla et opoſa prętoria grauabat̓: Uirgil. li: ix Pluuia quū forte grauant̓. Statiꝰ ꝑma ſylua inq̇t: Leuā tritoniā ꝟgo nō grauat Oui: itē li. iiij: triſt. Illa meos caſus aggūat, illa leuat In meta, Degūat ęthna caput Ser. āt li x. Aen. ait Aggrauoꝛ aduētuꝫ tuū, grauoꝛ p̄ntiam tuā, grauiter fero

HAbitat in platea, vallibꝰ imis, Rhodi, ruri, caſas Te. in And. In hac habitaſſe platea dictū eſt Chryſidem Tul. ꝑ M. Cęlio ī ędicul̓ habitet Maro li. iij. ęnei. Habitabāt vallibꝰ imis Et ī vi. Lucis habitamꝰ opacis. Terē. ī Eu. Ea habitabat Rhodi Tul. ꝑ Sex. Roſcio, ruri ſꝑ habitauit Uir. ī Bu: Atqꝫ hūiles habitaȓe caſas. Ibidē, Habitarūt dij q̇qꝫ ſyluas Habitabat Romę ⁊ Romā dicimus

¶ Hęrēt parietibꝰ vl̓ in parietibꝰ vel ad parietes ſcalę (Priſci. xviij hęreo me ī terrā Uirg. li: ij. Hęrēt parietibꝰ ſcalę. Oenone Paridi, hęrebat gremio turpis amica tuo. Oui: li: iij. Met. Scopulis hęrereꝫ ſꝑ in ijſdem, Sylliuſ li: v. Hęſit in oppoſito cuſpis ſydonia ligno Naſo li: ij. met. Pluma erat, inque cutē radices hęſerat imas Uarro

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

li:i.de agricultura c.xxxi. de vicia Ad quē hęreat, id ſolet vincire
¶ Horreo enſe et enſe per accm̄ ſępius Uirg. lib. iiij Georgi. Aut im
pacatos a tergo horrebis Iberos,
¶ Hortor illū ad pacē vel de pace Tul. Phi. iiij. Galliā totā hortat
ad bellū. Cęſ. li. p̄. de bel. ciuili Ut libonē de pciliāda pace hortetur.
Idoneꝰ huic rei vł ad hāc rez Iuue. ſa. xiiij Si facis vt
pr̄ię ſit idoneꝰ, vtilis agris. Plau. i Pœnu. Tot qui
dē nō potuiſti adducē hoīes mag ad hāc rē idoneos.
¶ Ignoſco ſceleri eiꝰ et ignoſco ei ſcelus. Plautus in
Muſtel. Stulticię adoleſcentięqꝫ eius ignoſcas:
Et in Milite, Nunc hoc mihi agnoſcas quęſo.
¶ Illudo tibi et te, inſulto etiā tibi et te dicimꝰ Uirg. li. ij. Certantqꝫ
illudere capto. Et alibi Uerbis virtutem illude ſuperbis Saluſtius
item, Multos a pueritia bonos inſultauerat
¶ Iminet illis ⁊ in illos Oui. li: p̄mo met. Iminet exitio vir cōiugis
illa mariti. Cicero Philippica ſeptima, Qui in Gallia delectus habēt
qui in noſtras fortunas imminent,
¶ Impertio. i. ptē do, vt ſcribit Noniꝰ Scribitur aūt p e poſt p Dici-
muſqꝫ imptio et imptior actiue tm̄ ſignificatōis, ſicut ptio et partior
¶ Imptio illū hac re ⁊ imptio illi de hac re, Terē. in Adel: Sed cur
ceſſo heram his malis impertiri, Idē in Eu, Plurima ſalute Parme-
nonē ſummū ſuuz impertit gnato, Plautus in Aulularia Minuſqꝫ
me impertit honoribꝰ Cicero off, ij. Sępe idoneis hominibus et indi
gentibus de re familiari impertiēdum ē, Dic autē impertio p e, nō au
tem impartio per a, vt multi ſolent,
¶ Impſonalia paſſiuā vocē habentia dtō vel abltō iungunt qd mł-
ti hoc tpe mihi negabāt. qꝛ abſoluta. i. ſine aliquo caſu ſemper inuene-
rat. Unde ex multis q̄ potuiſſem afferre ſubieci quędā, Cicero lib. epi.
Quum ad me aditū eſſet ab his, q̄ dicerēt a ſe intolerabilia tributa exi-
gi, Et li. vi: ad Trebatiū, Sed nihil ē a me inſeruitum tpis cauſa, Et
lib. xiiij. ad vxorē, Minus eſt erratū a nobis Cęſar itē li. iij. de bel. gal.
Quum ab hoſtibꝰ conſtāter ac nō timide pugnaretur, Idem in v. A
noſtris reſiſtit, Liuiꝰ in Romulos, et Romā inde frequēter migratuz
eſt a parētibus ac ppinquis raptarū, Tulli. p̄mo offi: Occurrūt autē
vobis, et quidem a doctis et eruditis ⁊c:,
¶ Impſonale infinitiuū a paſſiuo ſic differt, impſonale in infinitū re
ſoluit actiuū, vt Amari a me volo, p amare volo. Si tm̄ in ſignificati-
one paſſiua pferant, neceſſe eſt etiā accuſatiuum ſubaudiri, vt Amari
a me volo illū, pro amare volo illum Priſcia. xviij,
¶ Impleor meri, mero ⁊ de mero Uir. i. en. iplent veteris bacchi pin
guiſqꝫ ferinę, Luc. iplent valido tyrone cohortes. Marti. li. xiij Hos

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

niſi te flaua loculos iplere moneta, Nō decȝ, argētuȝ vilia ligna ferāt

¶ Implicor his, et in his Priſcianus xviij,

¶ Impono tibi p decipio, Juuena. ſatyra iiij: Quis pſcum illud mi-
retur acumen Brute tuū: facile eſt barbato imponere regi

¶ Impono tibi on⁹ et in te, id eſt ſuppono vel addo Juuena ſaty. vi.
Imponitſinē ſapiēs et rebus honeſtis: Plau. in Bacchidib⁹, In te
ergo hoc onus omne impono lyde, Palladi⁹ de perſico, Imponitqȝ lē
ues in ſtipite Phyllidis vmbras

¶ Inceſſit mihi vl' i me illo Uir. iiij. g. Regib⁹ inceſſit mḡno diſcor-
dia motu Ter. i And. Noua nūc religio iſtec i te inceſſit. i. igruit ac i-

¶ Incidit in hāc rē et in hac re Tul. lib. i. Rhe. veteris. Atqȝ (uaſit
hanc aliquā in omne gen⁹ cauſę incidē neceſſe ē. Nā in qua re nō incide-
rit, in ea nihil eſſe poterit controuerſię: Idez libro ix. epiſto. ad Papy-
rium, Incidunt autē in ſermone vario multa

¶ Incūbo reipublicę, ad rēp. in remp. aut i rep. p dtm̄ parci⁹ Tulli⁹
li: x. epiſt. Mi Plance, incūbe toto pectore ad laudē. Idem de laudi-
bus magni, Ad id bellū incūbere, Et lib. x. epiſto. Ut in remp. omni
cogitatiōe, curaqȝ incūberes. Ibidē, Incūbe p deos imortales in eam
curā et cogitationē, quę tibi ſummā dignitatē et gloriā aſſerat. Fabi⁹
li. ij. In id maxime qd poteris incūbet. Tullius ibidē Ut tota men-
te omniqȝ animi impetu in rep. incumbas

¶ Indigeo parētis ⁊ parēte Te. i And. Quaſi tu hui⁹ idigeas pris
Uir. in buc. Q. prorȝ indiget vſus, Sueto. i Ce. Prout qqȝ indigerēt
monitiōe. Uale. itē li. vij. Unicę filię pater Themiſtoclē conſulebat
vtrū eā paucis ornato, an locupleti parū probato collocaret. Cui is ma-
lo inqt, virū pecunia, qȝ pecuniā viro indigētem Quo dicto ſtultū mo-
nuit, vt generū potius qȝ diuitias generi ligeret

¶ Indignor illā rē et illa re Priſci. xviij. Uirg. itē lib. ij. ęnei: Et ca-
ſuȝ inſontis mecuȝ indignabar amici: Idē li. v. Hi pprium decus, et
partū indignātur honorē. Cice. itē lib: pmo rhe. veteris, Et dicere ea,
q indignitur aduerſari, tibi quoqȝ indigna videri

¶ Induco animuȝ huic rei, induco in animū hāc reȝ Terēt. in An.
Ne illis animū inducas. Idē in Heau. Iſtuc in animū inducas

¶ Induo te veſtē, et induo tibi veſtē. Terē. in Eu. Meā ipe induit.
Plau. i caſſina, Loricā induā mihi. Naſo libro vi. met: Germanāqȝ
rapit rapteqȝ inſignia bacchi induit. Uerg. lib. xi. Hanc vnam inueni
ſupremū moeſtus honorē induit Fabi⁹ li. i. Nihil enī eſt peius ijs qui
paululū aliqd vltra primas literas pgreſſi, falſam ſibi ſciētię pſuaſio-
nē induerūt: Hinc indutas veſtes optime dicim⁹. In lib. iij Geor.
Ueſteſqȝ rigeſcūt indutę, ¶ Infit illis, vl' ad illos Apulei⁹ li. v. Ea
nocte ad ſuā pſychen ſic infit marit⁹. Cum dtō paſſim reperitur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

¶ Inſidet illi, inſidēt floribꝰ, inſidet in animis Uirg. i. ęnei. Inſideat
quātus miſerę deus, id ē inſidias paret, Idē libro vi. Floribus inſidūt
id eſt inſiſtūt Tullius pro L. Cornelio: Sed in animis oīm penitꝰ
inſiderit id eſt animis omnium placuerit
¶ Inſilio naui et ī naui Luca. x. Sed cęca nocte carinis īſiluit Cęſar
Plaut. in Milite, Maximum in malū, cruciatūqꝫ inſiliamus. Idez
in Rudente, Ambę in Scapham inſiluimus
¶ Inſimulor a te criminis ⁊ crimie. Plaut. in Amphi: Neqꝫ me ꝑ-
petiar ꝓbri falſo īſimulatū ⁊c̄. Fabiꝰ libro iiij. Aut ſi q̇s repetundaruz
crimine inſimulabit. Hypſiphile Iaſoni. Utinā temeraria dicat Cri
minibus falſis inſimulaſſe virum
¶ Inſiſto huic rei, hāc rē et in hāc rez. Luca. lib. iij Illius et volucres
metuūt inſiſtē ramis. Fabiꝰ li. i. Ne vulgarē viā ingreſſus alienis de-
mū veſtigijs inſiſterē. Uirg. libro vi. Nulli fas caſto ſceleratum inſi-
ſtere limen Plautus in Captiuis Facere certum eſt. ꝓinde vt omnes
itinera inſiſtant ſua. Et in Milite, Inſiſtite hoc negocium ſapienter.
Ibidē Age, nunc iam inſiſte in dolos
¶ Inſto illi ⁊ illd Uer: li: i. Inſtās opi, regniſqꝫ futurꝫ ⁊ li. viij. Heu
q̄ntę miſeris cędes laurētibꝰ inſtāt Sue. i Tyb. Et ꝑuadēs hoſtꝫ in-
ſtaret vltro cedētibus Plautus in Perſa Tibi m'lta bona inſtāt a me
Uir. li. viij. Parte alia martis curꝝqꝫ rotaſqꝫ volucres inſtabant
¶ Inſulto tibi et te Sue. in Cęſa. Ex eo inſultatuꝝ oīm capitibꝰ ⁊c̄.
Terē: in Eu. Ne tu iſtas faxo calcibꝰ ſępe inſultabis fruſtra Salu.
Multos a pueritia bonos inſultauerat
Inſultare eſt inimicos irridere per cauillationem. Seruiꝰ libro deci-
mo Cernis vt inſultent Rutuli
¶ Inſuz fonti et in fonte Sueto: in Dom. Illoꝝ coronis inerat illiꝰ
imago, ⁊ in Tito, et cui nō minus auctoritatis ineſſet q̄ꝫ gratię Terē.
in Eu. In amore omnia hęc inſunt mala,
¶ Interdico tibi aqua et igni, dr etiā per accm̄ Sueto: in Augu. Al
teri ob ingratū et maliuolū aīum domo et ꝓuincijs ſuis int'dixit, Iu-
ſtinꝰ lib. v. et cui paulo an̄ omnē humanā opem interdixerant Sene
ca itē epiſt. lxvij. Interdices mihi inſpectionē reꝝ naturę Ouidiꝰ lib.
vi. meta: Cui quōdam regia cōiunx orbem interdixit
¶ Int'dicit mihi aqua et ignis, Int'dicit mihi aqua et igni, Interdi
cor aq̄ et igni Tul. ad pōtifices ꝓ domo ſua. Uelitꝫ, iubeatis, vt M.
Tullio aq̄ et ignis interdicat, Ibidē, vt mihi aqua et ignis interdice-
ret: Sueto: in Aug: Priuſquā ſenatuſcōſulto interdiceret, et i Clau-
di. Hi q̇bus magiſtratibus prouincię interdicerentur
¶ Interdictū ē illi Italia, int'dictū eſt aq̄ et igni Pli. li. ij. epi. Priſco
n biēniuz italia int'dictū Idē i iiij. Quibꝰ aqua et igni interdictū eſt

¶ Jnterſuꝫ lcōni et in lcōne, id eſt pn̄s ſuꝫ Tul. li. xi. epi. ad D. Bru
tū, Qui nr̄o ſermoni interfuit, Et li. x. ad plācum. Siq̇d erit, in q̄ me
intereſſe nccē ſit, nunq̄ꝫ deero. Jdē li. xiiij. Qua in re ego interfui
Jnterſuꝫ illi, id ē differo ab illo Terē. in Eu. Stulto intelligēs q̇d in
tereſt, Additur quoqꝫ inter cū accuſatiuis. Cice: li. p̄mo rheto. veteris,
Jnter officium et finem hoc intereſt
¶ Jntereſt pertinere etiā denotat Pli. in p̄ncipio de mundo loquēs,
Huiꝰ extera indagare, nec intereſt hoīm, nec capit humanę coniectu/
ra mētis. Cicero itē li. v: epi. ad Meſſinuꝫ, Uidetꝛ em̄ mihi res in pro
pinquū adducta diſcrimen puto autē mea nō nihil intereſſe, quanq̄ꝫ
id, ip̄m quod interſit, non ſane intellego
¶ Jntereſt et refert gtō adiūgi ſolēt oīm caſualiū, abſqꝫ p̄nominibus
qnqꝫ, pro quoꝝ gtis abltōs ponimus poſſeſſiuorū, vt intereſt ⁊ refert
mea, tua, ſua nr̄a, et veſtra: Cuia quoqꝫ infiniti poſſeſſiuuꝫ cum, ſupra/
verbis pro genitiuo primitiui ponitꝛ Priſcia. li. xij.
Jntereſt noſtrę laudis et ad noſtrā laudem p̄ vtile eſt, vel ē magni pō
deris. Tullius Lucio Luceio li. v: epiſt. equidem ad noſtrā laudem nō
multū video intereſſe, ſed ad properarionem meā quidem intereſt nō
te expectare dum ad locum venias Jdē ad Curionem. Quod eis ſcire
aut noſtra aut ipſoꝝ intereſſet
¶ Jntrat vrbē vel in vrbē, Sueto. in Veſp. Aedē Serapidis ſub/
motis oībus ſolꝰ intraſſet, Luca. li. viij: Nō itrare ſuos infeſto, Cęſa/
re portꝰ. Tul. p̄ domo ſua ad pōtifices, Jn capitolium intrare,
¶ Jntꝰ in naui ⁊ itra naui, Cice. li. iij. de finibus: Ut ea q̄ ſunt intꝰ in
corpe Plau. i Mercatoē. Ubi eā vidit intꝰ intra naui. Poeta lib. vij
ęnei: ait. Tali itus tēplo, pro in tali tēplo, ſeu mauis datiuum eſſe.
¶ Jnuadūt illos ⁊ in illos, Salu. i Cati. Tāta vis morbi atqꝫ vti ta
bes pleroſqꝫ ciuiū aīos inuaſerat. et in Jug: Milites iugurtini ſigno
dato caſtra hoſtiū inuadunt. Jtē in Catili. Tāta vis auaritię i aīos
eoꝝ veluti tabes iuaſerat Tul. p̄ Sex. Roſ, Accuſant hi, q̇ in fortūas
¶ Jnuideo tibi glorię, gloriā, et glia. Diom: Plau. Chuiꝰ inuaſerūt.
itē in Moſtellaria inq̇t, Qui inuidēt, ne vnq̄ꝫ eoꝝ q̇ſquaꝫ iuideat pro
ſus cōmodis, Uirg: in buc. Liber pāpineas inuidit collibꝰ vmbras, ⁊
li. iiij. Aeneid. Aſcanioue pater Romanas inuidit arces: Luc. li. vij.
Jnuidet igne rogi miſeris. Dicitꝛ etiā inuideo tibi in hac re. Tulliꝰ pro
Lucio Flacco. Purpurā tyriā, in qua tibi inuideo
¶ Jraſcor illi dolore, ⁊ ob dolorē. Ouidi. Jraſcor votis, heu leuis ipa
meis: Terēt. in Hecyra Eſt ob eā rem iratus natꝰ Plautꝰ in Merca/
tore. Nunc vos mihi iraſci ob multiloquium non decet:
¶ Jubeo te aliq̇d. Tul: ad Seruiū Sulpitiū Nō q̄ te aliq̇d iuberēt
Jubeo te ⁊ tibi, Ter, i heau, imo filiū iube poti. Diom. Pręcipio ti/

bi, iube famulū, Macrobiꝰ ſat. li. i: Et potitio ac pinario ſacroꝝ cuſto
dibus iuſſit, ne mulierē intereſſe ꝑmitterēt. Lactātius rhe. i. Juſſerat
eñ Cadmo filio Agenor, vt nō niſi inuēta ſorore rediret ad patrem,
Jubeo facias, iubeo dicas, hortor legas, vel iubeo vt facias ⁊c̄, vtrunqꝫ
recte dicitur, Priſcia. xviij,
Jubeo te currē, iubeo tibi ꝓficiſci, ⁊ impo tibi vl'te ꝓficiſci, p̄cipio tibi
legē, ⁊ p̄cipio te legē, ſic ⁊ ſi'lia recte efferimꝰ. Uerbis eñ inceptiuis, q̇/
bus dt̄i adiūgunt̄ poſſumꝰ accōs copulare infinitꝫ ꝯſequētibꝰ Priſc.
li: xviij. Syl. itē li. i: inq̇t, Corpuſqꝫ ſuperbo victori ſpoliare negāt
Jubeor nō dicimꝰ: vn̄ poſſit venire iuſſus ꝑticipiū, vſurpauit tn̄ poe/
ta li. x: Et ſocij ceſſerūt eq̄re iuſſo, ꝓ ipi iuſſi, ita Seruiꝰ, Atqꝫ Hora/
tiū impor vſurpaſſe p̄mo ep'laru et iuberis. Tu'tn̄ ſcito iubeor paſſiue
legi. Suet. in Tyb. Facere iubebat̄. Idem in Calig. Quū occidi iube
rent̄. Cicero li. iij. rhet. ad Herēniuz, Tm̄ inter ſingula interualla ſpa
tij cōſumere iubemur. Quiſquā autē pluribꝰ in locis eā leget et ſi'lia
¶ Juro terrā, mare, ſidera, iuro qꝫ per terrā ⁊c̄. Uir. li. xij: Hęc eadez
Aenea terrā mare ſidera iuro. Sapho Perqꝫ nouē iuro numina nr̄a
Juuo te dicimꝰ, olim tibi etiā, Plautus meus in Ciſtellaria. (deas
Quādo ita tibi iuuat. Uale atqꝫ Salue,
Aboro cauſa vel de cauſa illiꝰ, tu laboras ex pedibꝰ Tul.
L pro Deiotario, Laboro equidē regis Deiotari cā Ibidē
Sed tum de illo laboro, tū de multis ampliſſimis viris
Itē li: ix. epi. ad Papirium Qd̄ ex pedibus laborares,
¶ Lędo illum et illi quondam. Luc. li: vij. Lęſiſti ſu/
peros, Teren. in Adelphis, Nulli lędere, arridere omnibus
¶ Lętor luce vel de luce. Luca. lib: viij. Lętat̄ honore rex puer inſue/
to Tulliꝰ pro. M. Marcello. Nā lętari oēs, non de vnius, ſed de cō
muni ſalute, ſentio: Terē. in Adel. Lętus eſt de amica
¶ Latet ꝟitas illū et illi q̄d rariꝰ, Uirg. li. i. ęne: Nec latuere doli fra
trē Junonis ⁊ irę. Luca. itē li. i. At mihi ſemꝑ Tu quęcunqꝫ moues
tam crebros cauſa meatꝰ, Ut ſuperi voluere lates
¶ Libero te cura vl'a cura Tul. li. iij. epi. Libero te iſta cura. Itē lib.
p̄mo Tuſc. Aut ęgritudine aut metu liberent̄: Itē ꝓ Ser: Roſcio.
Et ſuſpitione oīni liberati ſunt. Et ꝓ. M. Marcello. A ſcelere certe
liberati ſumꝰ Ex li. xiij. epi. Hunc ego a Cęſare liberaui
¶ Loquor tibi, loquor ad te, loq̄r tecum ꝟbis honeſtis, ⁊ honeſta ꝟba
Oui. li. i. de arte. Ne dubites illi ꝟba ſecunda loq̇. Sueto. in Claudi:
Etiā heroicis locutꝰ eſt ꝟſibus Plau. in Menechmis. Ad hoiez ali/
quē loquar, Et in Mercatore. Decide caput, ſi falſuz ad te loq̄r Uerg
lib. ix. ęne. Ad quē ſic roſeo thaumātias ore locuta. Ouid. li. i: de pon/
to, Et modo cū rhara cōiuge multa loquor. Dic autem alloquor te, ꝟ/

bis amenis: Luca. lib. ij. Alloq̃tur tacitas venerãda voce cohortes,
¶ Lucet igne, lucet ex igne, Canace Ouidiana. Ut me⁹ ex iſto luceat
igne rogus. Tibullus. Dum me⁹ aſſiduo luceat igne focus
¶ Ludificor illũ, nõ illi. Teren: in Eu. Poſtq̃ʒ ludificat⁹ eſt virginẽ
Jo: dẽ. Tu me etiã hic Nebulo ludificabere: Plinius libro vi. epiſto-
la: Et ſua et aliena mala ludificabantur, Plautus in Amphitri: Au-
des herum ludificarier Jtem, Qui ludificas me. Dicitur autẽ ludifi-
cor et ludifico vt comitor et comito
¶ Ludo aleã et alea. Sueto: in Ceſare. Troiã luſit turba duplex ma
iorꝝ minorꝝqʒ puerorꝝ, Et in Aug. Aliq̃n vt vincat ludit aſſidue aleaʒ
Jtẽ, vel talis, vel par impar ludere. Et in Claudio Alea ſtudioſiſſime
luſit. Plaut. in Moſtel: Scis ſolere illac etate tali ludo ludere
¶ Lugeo et amicũ ⁊ amico, parci⁹ tñ per abltm̃ Tul. lib. vij. epiſtola.
Sed me her cule et tum remp. lugebã. Jdem libro ſecundo retho. ve-
teris. Jlla enim hoſtium mortem lugebat

MAledico tibi et te. Maledico tibi. i. cõtra te dico ma-
le dico: Priſcia. xviij. Ego autẽ ſemp̱ dtõ nunq̃ʒ accu
ſatiuo iunctum inuenio. Teren. in Eunucho Neſcis
cui maledicas. Tul. lib. quinto ep̄la: Armat⁹ aduer-
ſario malediri
¶ Manet tibi vl' te poena Uirgil. lib. nono. Tamen hec eadem ma-
triq̃ʒ tue generiq̃ʒ manebunt: Jtẽ, Et tibi poena manet. Et libro ſexto
Te quoq̃ʒ magna manent noſtris penetralia regnis. Et ibi Te Tur-
ne nefas, te triſte manebit ſupplicium
¶ Medicor et medeor te et tibi: Priſc. li. viij. Terenti⁹ item in An.
Gnato vt medicarer tuo. Jdem in Phor. Quib⁹ quuʒ res aduerſe fi-
ent paulo mederi poſſis. Serui: autẽ li. i. ge. ait Medeor illã rem figu
ratum eẽ, Plaut⁹ itẽ in Moſtel. Habe bonũ animũ, ego iſtum lepide
medicabo metum. Uirg. li. primo. Geor. Semina vidi equidẽ mul-
tos medicare ſerentes,
Memini lcõnem et lectiõis. Et de hac re Uirg. in buc. Nũeros me-
mini ſi verba tenerem. Jdem li. iiij ene: Nec meminiſſe pigebit eliſſe.
Sueto. in Ceſare: Meminerũt hui⁹ coniuratiõis. Cic. ad Metellũ
lib: v. epi. De illo meminiſſe q̇dem nolo. Et p̱, L. flacco. De vi. de ma
nu, de armis, de copijs memineritis Memini memoriter et memo-
ria: Plau. in Captiuis: Hem iſtuc ſi potes memoriter meminiſſe, in-
eſt ſpes nobis in hac aſtutia. Jbidem, Facile memoria memini
¶ Memini videre et memini vidiſſe legim⁹ Te. in An. Forma bõa
memi videre, q̄ eq̇or ſuʒ Pãphilo: Uir. li. g. iiij Memini me turrib⁹
altꝫ Coricũ vidiſſe ſenẽ Pli. itẽ. li. ij. epi. Jta certe ex Quĩti. p̄ceptore
meo audiuiſſe memini. Fa. li. x. Memini narraſſe mihi Juliũ ſcd̃m

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

¶ Mereo et mereor idem ſignificant. Priſci. viij

¶ Mereo vl' mereor de te vel erga te aliq̇d Et mereo vel mereor te de
aliq̄. Vir. li. iiij. Sin aliq̇d de te merui, Te. i Hecy. q̄ nunq̄ȝ erga me
q̇cq̄ȝ commerita ē. Ibidē Nā merit⁹ id de me ē: Cic. circa Lęlij finez,
m̄lto meli⁹ de q̇buſdaȝ acerbos iīmicos mereri, q̄ȝ eos amicos q̇ dulces
videant̄. Demereo ⁊ demereor accm̄ poſtulāt cū abltō Ouid. in epiſt.
Crimine te potui demeruiſſe meo, et Fabius Pleniore obſequio deme
rerer amātiſſimos mei· Mereo de te etiā in malam ꝑtem Plautus in
Menechmis. Quid de te merui, qua me cauſa perderes,
Mereo ęre ⁊ ęra dicim⁹, q̄tiens ad militiā refert̄ Suet. i Tito Tri
bun⁹ militū ⁊ i Germāia, ⁊ in Britānia meruit Luc. li: x. Aere merēt
ꝑuo Oui. li. i: de amorib⁹. Juſſit ⁊ i caſtrȝ ęra merere ſuis Ibidē, Nec
ven⁹ apta feris venerȝ nec fili⁹ armis Nō decet ibelles ęra merere deos

¶ Mœret ille mortē vel morte amici . i. triſtat̄ aut dolet. Tul. ad Te
rentiā lib. xiiij. epi. Sed mœreo caſuȝ eiuſmōi. Fab, itē li. iiij: Qui ho
ſtis mortē mœrebat, Ser. Sulp. ad Cice. de morte filię, da hoc illi
mortuę, de cęteris amicis ac familiarib⁹, qui tuo dolore mœrent

¶ Metuo tibi. i. ne q̇d tibi mali eueniat, metuo te. i. formido. Sic ēt
metuo a te mortē, vl' de morte Te. in An. Ei metui a chryſide, ⁊ i Eu.
Metuebāt oēs iā me. Tul. P. Lētulo li. v: epi. Et a me inſidias me
tuunt. Plau: in Menechmis. Jā abs te metuo, de verbis tuis

¶ Minor ſeptē annoꝝ et ſeptē annis Varro li. i. c. xvij. Oꝑarios pa
rā dos eſſe, q̄ laborē ferre nō poſſint, ne minores ānoꝝ xxij, ⁊ ad agricul
turā dociles. Suet. in ij. p̄torum teſte Priſc. li. xviij. Minor, xxv. an
noꝝ ſtipulari non p̄t. Fab: li: i. Qui minores, vij. ānis eſſent Pli. lib.
j. epi. Eſt em̄ minor pauculis ānis. Sic etiam maior conſtitues

¶ Miror illū, illi⁹ et illo Vir: i. ęne. Mirat̄ portas. Et li. xi. iuſticia
ne ṗus mirer, belli ne laborē. Vbi inuenit̄ ēt iuſticię ne ṗus mirer, q̄d
ē aptius auctore Priſci. li: xviij. Serui⁹ quoq̄ȝ hoc loco ait. Miror il
li⁹ rei, et regno illi⁹ rei, eſſe gręcaȝ figurā. Vnde Horatius lib. iiij. car:
Et qua pauper aquę Daunus agreſtiuȝ regnauit populoꝝ. Antiqui
vero textus Regnator h̄n̄t, nō regnauit vt vult Seruius. Q̄d autez
dicatur etiam Miror illo auctor idem Virgilius libro x. dicens: At
Rutulum abſceſſu iuuenis, tum iuſſa ſuperba miratus

¶ Miſereor tui et tibi Priſc. libro viij. Diomedes etiā dtō iungit vbi
ait. Modereor et miſeror tibi. Serui⁹ autē iiij: ęnei. rectius dixit mi
ſereor gtm̄ tantummō regere vbi Dido ait. Miſerere ſororis Ego em̄
hacten⁹ cuȝ datio nec repperi, nec īueni apd' auctores egregios. Plau.
etiā ait ī Captiuȝ. Neminis miſereri certum eſt, q̄ꝛ mei miſeret̄ nemo,
Vbi ē etiaȝ aduertēduȝ antiquo more ntm̄ pro accuſatiuo poſuiſſe,

¶ Miſereſcim⁹ illius ⁊ miſereſcit nos illi⁹: Virgi. ij. Aene: Et miſe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

reſcimus vltro, Teren: in Heau. Inopis te nunc miſereſcat mei
¶ Mitto tibi et ad te nunciū. Ouidius li. p̄mo de pōto. Hoc tibi de getico littore mittit opus Plautꝰ in Milite. Mittaꝫ nuncium ad te, ne me deſeras. Idē in Trinummo. Meus gnatus me ad te miſit,
¶ Mixtꝰ illis, cū illꝭ ꝛ in illꝭ, Luc. li. vi. Turbę ſed mixtus inerti Serenꝰ Aut cruor ex progne mixtꝰ cū polline turis Virg. li: quinto craſſumꝙ cruorē Ore reiectātez, mixtoſꝙ in ſanguine dētes. Oui: itē ait li. iiij. met. Quę ſanguine mixta recenti, coxerat ęre cauo
¶ Moderor te ꝛ tibi. Suet. i Aug. Nec ſucceſſuz victorię moderatus ē. Salu. in Cat: Fortūa cuiꝰ libido gētibꝰ moderat̄. Tul: p M. Coelio. Qd̄ et pudor tuus moderat̄ orationi meę. Luc. li. x. Sideribuſꝙ ſola fugam moderantur olympi
¶ Moneor hāc rē ꝛ de hac rē Tul. circa Lęlij finē, Nec ea, q̄ ab ea monemur audimꝰ Et de reſpōſis haruſpicū. De q̄ipō nunc monemur
¶ Morior enſe et ab enſe Lu. li: x. Quis nollet ab iſto enſe mori
¶ Mutuo et mutuor idē ſ̄cant, ſicuti foeneror ꝛ foenero vt diximus Seneca em̄ ep̄la lxxxij: inq̄t. Quāto hilarior ē qui ſoluit, q̄ꝫ qui mutuat ꝛc. id ē qui mutuo accipit: Priſcianꝰ etiam li. viij. ſcribit: q̄ multa ancipiti terminatione in vna eademꝙ ſignificatione ꝓtulerunt antiqui, vt partio et partior, meridio et meridior, mutuo et mutuor ꝛc. Qd̄ quidē Iſidorꝰ non ignorauit ait em̄ li. xx. c: vij. ſic: Sed vtrū latini a gręcis an gręci ab latinis hęc vocabula mutuaſſent incertum eſt: Laurentius Vallenſis vir ꝑfecto in oībus ſuis cultiſſimus, et linguę latinę diligētiſſimus aliter edocet, preter ſuum morem nulla ibi veterum monumēta in teſtimonium prębens. Eſt em̄ ſecutus quendam ſuperioris ętatis, vt animaduerti, ſcriptorē minime cultum et fide dignuz, latius tn̄ hęc om̄ia in lima vallenſi apparent,
Nauigat ille ęq̄r et per ęq̄r dicimꝰ, et nauigat ęquore: Ouid. faſto. ij Nauiget hinc alia iā mihi linter aqua Virg. li. i. Gēs inimica mihi tyrrhenū nauigat ęq̄r. Vbi Seruiꝰ ait eſſe gręcā figurā. Nos em̄ dicimꝰ per ęquor nauigat. Similiter li. xij. Terrā mare ſidera iuro, cum latinitas exigat, vt addatur prepoſitio
¶ Natꝰ octo ānos d̄r: i. ante octo ānos. Dicit̄ itē natꝰ ad annos octo Gel: libro x. erat puer gn̄e atticus, ad ānos maxīe natus viij. Tul. itez A: Cluentio, cum ānos ad quinquaginta natus eſſet,
¶ Natus quoꝙ ānis octo latine d̄r. Vale. li. v. de gratitudine ſylię memor ab eo duo de xx. ānis nato ꝑtes ſuas exercitu paterno adiutas
¶ Nitor haſtę: haſta, et in haſtā: Nitor ad hāc rem Virg: lib. ſexto Ille vides pura iuuenis qui nititur haſta. Fab. libro primo Altius tn̄ ibunt, qui ad ſumma nitentur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

¶ Nuncio patri vl'ad prēm Plaut⁹ in captiuis. Nunq̄d aliud vis
patri nunciari, Ibidem Pręcipe quę ad patrē vis nūciari. Et in Bac
chidibus. Teq; ad patrem eſſe mortuū renunciem. Et in Moſtella.
Utinam nunc meus mortuus pater ad me nuncietur
¶ Nuptum dabit filia et nuptui. Terēt. in And. Datur ne illa pā-
philo hodie nuptū, Plaut⁹ in Caſſina: Ut det nuptum noſtro villi-
co Ualeri⁹ libro iiij. cap. iiij. Taceo eīn q̄ princeps ciuitatis filiam ei
nuptui dedit. Et paulo inferius. Ac puellā nuptui dedit:
¶ Nupta illi et cū illo: Luca. libro decimo, Nā latino iā nupta duci
eſt, Terēt. in Phor: Natam iuueni nuptam cum filio tuo
O Nominatiuo: accō: et vtō adiungit: Cic. p L. Flac-
co. O nox illa Uirgili⁹ in Buc. O Melibœe. de⁹ no-
bis hęc ocia fecit. Tulli. pro Quinto Ligario O clę
mentiã admirabilem, atq; oīm laude, prędicatione
literis, monumentiſq; decorandā Uirg. lib. ſecundo
Geor. O fortunatos nimium ſua ſi bona norint agricolas. Sed ad-
uertēdum vt auctor eſt Priſcian⁹ lib. xv. q̄ o diuerſas habet ſignifica-
tiones Eſt eīn vocādi vl' optādi aduerbiū. Uirg. O regina nouā cui
cōdere Juppiter vrbē. Et ibi, Adſis o tm̄ et ppius tua numia firmes
Eſt etiā O interiectio indignādi, dolendi, admirādi. Cice. libro pmo
inuectiuarū: O tpa o mores. Uirg. libro x. O dolor, atq; decus mag-
num rediture parenti, Juue. O qualis facies: et quali digna tabellā.
Quum getula ducē portaret bęlua luſcum, id eſt Annibalem
¶ Obeo mortem vel morte, et ille obijt. Sueto. in Claudio Plęriq;
mortē obierāt. Et in Ueſpa. Ibiq; diē obijt: Terē. in And. Is obijt
mortē. Suet. in Aug. Morte obijt repētina. Et in Uitel: In cōſu-
¶ Obhorret illud: non autem ab illo. Suetonius in (latu obijt
Augu. Diſtortos obhorrebat
¶ Obiurgo filiū veteres dicebāt, nos autē obiurgo filio, Diomedes.
Utq; Feſtus edocet, obiurgatio eſt poſt turpe factum, Caſtigatio ꝓo
monitio eſt ante commiſſum
¶ Obliuiſcor amoris ⁊ amorē. Uirg. iij. Oblitus ue ſui eſt Ithacus
Et li. ſecundo: Quiſquis es, amiſſos hinc iā obliuiſcere Graios Plau
tus in Caſſina. Non ſum oblitus officium meum. Ut autem Caper
ait oblitus ne ſis noſtri, non nos dicendum
¶ Obſecro hunc illud. Tul. pro X. Quintio: Itaq; hoc te obſecrat
¶ Obtrecto illi et illū: rari⁹ tn̄ p accm̄ Suet. i Ty: Germanico vſq;
adeo obtrectauit, Et i Cali. Cōmodis obtrectaret Tul. de laudib⁹ mḡ
niq̄ huic obtrectāt legi Et li. iiij. Tuſ. obtrectaē ꝓo alteri ⁊c̄: Uale. li:
viji: n titulo de ſapiēter dictis. Qd̄ ſtultū et iutile ſit eas obtrectare vi
¶ Obtrectat contra ſententiam tractat. F. (res q̄s ip̄e fouerit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

¶ Occubit neci vl' necem Uirg. lib. i. Seu certe occumbere morti
Sueto. in Augu. Uoluntariam occubuiſſet necem
¶ Occurrit mihi vel ad me: Luca: libro octauo Occurrent monu-
menta tibi: Teren. in Phorm. Puer ad me occurrit
¶ Oleo vnguētuz ⁊ vnguēto. Cice. in Antoniū. Uinū redolētibus
Plau. i Moſtel. Mutuo ne oleāt argētuz man⁹ Oui: Perqz lucos
ſacros ⁊ olētia ſulphure fert. Uir. Redolētqz thymo fragātia mella
Thimo redolent dicendū, nō thymo fragrātia, vt Diomedes ait
¶ Onero te libris vl' tibi libros, q̄d pcius Terē. i An. Remittes iaz Onero
me onerare iiurijs. Maro: i. ene. Uina bonis q̄ dein de cadis onerarat
¶ Oppetere eſt ore terram petere id eſt mori. (Aceſtes
¶ Oppetit et terrā oppetit dicimus. Seruı⁹ pmo Aene. Tulli⁹ itez
libro pmo off. ait: At Aiax quo animo tradit milies oppetere mortez
quam illa perpeti ab alio maluiſſe,
¶ Opus ē illi ars, artis, et arte. de hac re et in hac re. Cice. li. ij, epiſto. Opus
ad Curionē, Dux nobis ⁊ auctor opus ē. Ceſar cōment. i, de bel. galli.
Siq̄d ipſi a Ceſare op⁹ eſt. Teren. i Heau. Alia q̄ opus ſunt cōparet
Ouidius libro ij: de arte. Nec minor eſt virtus q̄z querere parta tueri:
Caſus ineſt illic, hic erit artis opus. Tulli⁹ libro ix, epiſtolarum. Auctori
tate nobis opus ē, et conſilio, et etiā gratia. Et lib. vij. ep'la ad Uolum
nium: Opus ē huic de limatulo et polito tuo iudicio. Et libro xiij ad
Seruium Sulpitium. Si qua in re opus ei fuerit, iuueris.
¶ Oriūdus eſt Peruſia l'a peruſia. Oriūdus ē ab Achille, id ē origi
nē trahit. Urbibus prepoſitio additur, vel nō addit: pſonis vero ad-
denda ſemp. Titus Liuius, Nati carthagine, ſed oriundi a Syracu-
ſis. Idē. Alba oriūduz ſacerdotiū. Idē, Ab Uliſſe de aque circe oriū-
¶ Oro te vel a te veniam Oro etiā tibi olim, Terē, in Heau. (dus
Primū hoc te oro Uirg: lib. xi, Ueniāqz orem⁹ ab ipo Plau. in Am.
Nunc hoc me orare vobis iuſſit pater: Teren, in Phor. Ad precato-
rem abeam credo, qui mihi ſic oret:
PAlpat illum et illi: Iuuenalis: Quem munere pal-
pat carus. Plau: in Amph, Obſeruatore quā blan-
de mulieri palpabit, Dicitur autem palpat, et palpa
tur, vti populat et populatur
¶ Parce metu, dimitte metū quō dicimus pce verbis
¶ Parco peccatis tuis dicēduz, non aūt parco pec- (parce iniurijs:
cata tibi: Sic etiā parco peccatis petri, nos aūt peccata petro Plaut⁹
in Pſeudolo: Duorum labori ego hoim partiſſem libens, Suet. in Ty-
berio, Neqz tormentis, neqz ſupplicio cuiuſquā pepercit Itē in orati-
one illa, Et confitentium tibi parce peccatis: Quum vero accuſatiuo
iungit, ſeruare ſignificat, Uirg: libro x: enei, Argēti atqz auri memo-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

ras quę multa talenta gnatis parce tuis, id eſt ſerua

¶ Participo illum auri vel de auro vel auro. Plau. in Ciſtel: Pater-
nu ſeruū ſui participat cōſilijs: Et in Milite. Nā ille nō potuit, quin
ſermone ſuo aliquē familiarē participauerit de amica: Apuleius libro
ix, ibiqꝫ ſtatim meū dominū comis hoſpes opipari prādio ꝑticipat

¶ Paſcit ouis herbam, herba paſcit ouē. Tu paſcis ouē ſale. Ouidi⁹
faſtoꝝ ꝑmo, Pauit ouis ꝑtum, Luca. iiij: Et nobile corp⁹ paſcit aues
nullo cōtentus curio buſto Virg. libro iij, Aenei. Et vulſis paſcūt ra-
dicibus herbę Naſo in Ibin, Aerias volucres corpore paſce tuo

¶ Paſcor hāc rem et hac re: Virg. libro ij: Aenei. Et miſeros morſu
depaſcitur artus Idem libro iij. B: Paſcimur ꝑ ſyluas. Idē in, B:
Frondibus hirſutis, et carice paſtus acuta

¶ Paſco et paſcor vni⁹ ſunt ſ͛cationis, vt libro iij, geor, Atqꝫ artus de
paſcitur arida febris: Itē ij. Aenei: Et miſeros morſu depaſcit͛ artus,
Depaſco et paſcor etiam in lima vallenſi plura

¶ Patrocinor illi dicēdum: Fabi⁹ libro ij, Si vt non nomini patro-
cinemur, ſed crimini. Terent. in Phorm. Vos me indotatis mō pa-
trocinari, fortaſſe arbitramini, etiam dotatis ſoleo

¶ Paueo mortē vl' morte, Luca. lib. iij. Quiqꝫ alij famę populi ter-
rore pauerent. Ibidē. Pauet ipſe ſacerdos acceſſus, Et libro vij. Ne
pugnam tyro paueret Naſo i. de arte: Dixit, et e curru ne tygres illa
paueret Deſiluit

¶ Pœnitens facti vel de facto, primo mō participiū eſt, ſecundo ve-
ro nomen. Suetoni⁹ in Vitellio. Non multo poſt pœnitens facti.
Et in Claud. Pœnitentis de matrimonio, Agrippinę

¶ Pepigi tibi, id ē promiſi, pepigi tecū, id eſt pactus ſum. Suet. in
Cęſa. E petitoribus nō alios adiuuare, aut ad honorē pati peruenire,
quā ſibi pepigiſſent ꝓpugnatores abſentiam ſuam, Ibidem, cum ad-
uerſarijs autem pepigit, vt dimiſſis legionibus ꝛc̄.

¶ Percōtor illum hāc rem ⁊ ab illo Horatius in epiſtolis Et ꝑcon-
tabere doctos. Terēt. in And. Sed quos percōter video, Plaut⁹ in
Pſeudolo. Sunt quę te volum⁹ percontari. Idem in Perſa Percō-
tare ex ipſis, ipſę tibi narrabunt. Ibidē, Sic nos ex te percontabimur
aut patriā tuam, aut parentes: Tullius libro ſecundo reth. Ab aduer
ſarijs percontabitur accuſator

¶ Perit vulnere et ex vulnere. Suetonius in Cęſare. Alius alio ca-
ſu perijt. Et in Aug. Quuꝫ Hircius in acie, pāſaqꝫ poſt ex vulnē pe-
Perit illā et illa, Plaut. in Pœnulo. Eaꝝ hic alteram eſſli- (rijſſent
ctum perit. Et in Truculento, Tres vnam pereunt adoleſcentes mu-
lierem: Idem in Mercatore. Efflictim perit eius amore

¶ Perlabitur vndas, figura eſt, qđ eniꝫ modo nos dicimus ꝑ ꝑpoſi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

tionē nomini copulatā ſequente verbo, antiqui ṽſo ordine per prepo- ſitionem detractā nomini, iungebant ṽbo, ita tamen vt eſſet vna pars orōnis, hinc iaciebant honeſtā elocutionem. etiaȝ dicimus per vndas labitur Illi perlabitur vndas dicebant. Item per foꝝ curro, et pcurro forum. Seruius libro pmo Aeneidos.

¶ Permaneo his et in his Priſcianus. xviij.

¶ Perteſus illi⁹ et illum. Macrobius libro pmo de ſom. pteſus ne- ceſſitatꝫ Et in Auguſto. perteſus vt ſcribit moꝝ peruerſitatē eius, itē in Ceſare Et quaſi perteſus ignauiam ſuam,

¶ Pertinet in hāc rem vel ad hāc rē dicim⁹, Fabius lib, vij. pertinet in vtrāqꝫ partem. Martialis. Hic ad te pertinet holle

¶ Peto tibi. i. p te. Uirg: ix. Aut qđ petis iſtis, id eſt pro iſtis

¶ Petit libꝝ a me dicit. Suetoni⁹ in Ceſa. Niſi ab exercitu auxiliū petiſſem: Terē. in Phor. petito a me haſce decem

¶ Piget me illi⁹, piget etiā me illud olim Terē. in Heau. Neqꝫ ſe id pigere Naſo videt datiuo iunxiſſe vt quidā voluit li. ij. meta: Sors mea pncipijs fuit irreqeta. Pigetqꝫ actoꝝū ſine fine mihi, ſine honore laboꝝ. Sed re uera ſec⁹ eſt, eſt eīn ordo huiuſmōi, pigetqꝫ ſalicꝫ me la boꝝ actoꝝ mihi ſine fine ſine honore

¶ Poſcit te veſtē, vel a te, et poſcit tibi. i. p te. Ouid. lib. v. Met. Et noie queqꝫ vocato poſcit opē. Lu. li. iij Uxor ꝛ a charo poſcet ſibi fata marito: Fab. li, ix. poſco hec mihi. i. me. Dicit itē. Expoſco a te laudē Sueto. in Clau: A conſulibus expoſcerent Ceſar li: ij. de bello ciuili. Et ante ſimulacra proiecti victoriam ab his expoſcerent

¶ Poſtridie poſteriori vl' poſtero die. ſicut pdie, pore die Priſ. li. xviij Poſtridie illi⁹ diei dicit, et poſtridie qꝫ a vobis diſceſſi Tul. li. iiij. epi. Hec ſcpſi poſtridie eius diei, quū caſtra haberē in agro moleſtie Ceſar itē commēt: i. de bel: Hal: poſtridie eius diei ꝛc. Cicero libro xiij. epi. Poſtridie intellexi q̄ꝫ a vobis diſceſſi

¶ Poſtulo te repetundaꝝ, poſtularis itē repetundaꝝ. Suet. in Ce- ſa. Corneliū Dolobellā, cōſularem, et triumphalem virum repetūda- rum poſtulauit. Et in Aug. Qui poſtulabatur iniuriarum Poſtulo te preſidiū vel a te Salu. in Cati. Ab lētulo. Cethego Sta- tilio, itē Caſſio poſtulabant iuſiurādum. Tulli⁹ de reſponſis haruſpi- cum, Niſi a ſenatu preſidium poſtulaſſent Poſtulo a flagito differre oſtendit. Tullius pro. P. Quintio, ait e- nim. Tamen quia poſtulat, non flagitat, preteribo

¶ Poſt paulo et poſt paulū dicim⁹ Saluſt. in Cati. poſt paulo Ca- tilia pecuniaꝝ repetundaꝝ reus, prohibitus erat cōſulatū petere Ibi- dē. Poſt paulo ipi trahebātur. Ceſar li. i. de bel: ciuili Poſt paulo tū internūcijs vltro citroqꝫ miſſis: Legito lati⁹ in dcōne ante paulum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

¶ Potior illi⁹ rei, illā rem et illa re Cice. lib. ij. inuectiuaꝝ, Reꝝ poti-
ri volūt. Belli⁹ lib. vi. c. vi: Sed oēm illā poſtea libroꝝ copiā Xerxes
Athenaꝝ potit⁹, vrbe ipa pręter arcē incenſa, abſtulit, aſportauitqꝫ in
Perſas, Terēt, in Adel. Jlle alter ſine labore patria potiꝛ commoda.
Jbidē. Hic potiꝛ gaudia. Plaut. in Amph. Ut ſalui potiremur do
mum. Uirg. libro pmo, Egreſſi optata potiunꝛ Troes arena
Pugno tibi et tecum. Helena ad Paridem. Dum nouus eſt etiā coe-
pto pugnemus amori
Pudeo, poeniteo, pigeo, miſereo ātiquiſſimi dicebāt, vt Priſcian⁹ edo
cet li: vi. xij. car: Plaut. item in Caſſina inqt. Jta nunc pudeo, atqꝫ ita
nunc paueo. Luca. quoqꝫ libro viij, Metuit quē ſęua pudebūt, Te-
renti⁹ in Adel. Hei mihi non te hęc pudent
¶ Pudet me illi⁹ et illud dixere quondā. Plaut. in Aſinaria, Cui me
vxor pudet, Terēt: in And. Nihil illos pudet. Tul. p Archia poeta
M: autē qd pudeat. Marti. item lib. uij. Nulli Thai negas, ſed ſi
te non pudet iſtud, hoc ſaltem pudeat Thai negare illud. Cicero qqꝫ
libro primo de orato, ait. Quem vero non pudet id, quod in plęriſqꝫ
video ꝛc̄. Plautus in Caſſina puditum dixit. ibi ſcilicet, pudet q pri-
us non puditum vnquam eſt
¶ Purgo me hac re ꝛ de hac re, Syllius libro nono. Et purgāt pe-
ctora culpa. Teren. Sꝫ heus tu purgen ego me de iſtac Thaidi Tul.
libro decimo ſecūdo epiſtola. Quod te mihi de Sempronio purgas
accipio excuſationem
¶ Plenus vini et vino. Teren. Plen⁹ rimarum ſum. Tul: in Sen,
Plen⁹ fidei ꝛc̄. Uirg: lib. iiij. Crura thimo plenę. Et alibi. Plenāqꝫ
ſagittis Threicijs pharetram
¶ Pluit vl' ſanguis vl' lapis, pluit ſanguīe ꝛ lapidib⁹: pluūt lapides
in ntō ſcilicet. Et deus pluit aquā. Tibul. li. ij, Multus vt in terras
deplueritqꝫ lapis. Statius viij. th. Saxa pluunt. Pli. in ij. Pręter
hęc inferiore cęlo relatū in monumēta ē, lacte et ſanguīe pluiſſe Jbidē
Effigies q pluerat, ſpongiaꝝ fere ſimilis fuit. Jteꝝ, Lateribus coctis
pluiſſe eius āni acta relatū eſt. Plau, in Moſtel. Uenit imber, lauat
parietes, perpluunt tigna putrefacitqꝫ operā fabri, Jbidem, Quā mi
hi amor et cupido in pectus perpluit meum.
Pluitur et Ningitur vſus eſt Apuleius lib. pmo floridoꝝ,
¶ Pręcedo illum, Tu pręis iſti, Sue. in Domi. Pręcederēt eū, Cę
ſar cōni. de bel. gal. Eluetij quoqꝫ reliqs gallos ſtute pręcedunt Luca
nus li. iij, Letū pręcedere nati. Suet. in Claud. Populo piret.
¶ Pręcurro aduentū tuum diciꝛ, Plini⁹ lib. vi, epiſt, Precurre ad-
uentum meum in Campaniam poſſes.
¶ Pręſtās viriū et virib⁹ diciꝛ. Uirg, li, xij, O pręſtās animi iuue-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

nis. Quē verſum ab Ennij libro, viij. ſumpſit, vt ſcribit Macrobius Et alibi, prẹſtantes virtute legit

¶ Prẹſtat meliꝰ eſt, vt li. iij: ẹne. Prẹſtat trinacrij metas luſtrare pachinni. Eſtqꝫ ſermo per ſe plenus, vt ibi quoqꝫ, Sed motos prẹſtat componere fluctus.

¶ Prẹſto illi et illū. Terē: in Eu: Dij immortales homini homo q̇d prẹſtat: Virg, li. xij, Ibo animis cōtra, vel magnū prẹſtet Achillem, Cice, li, de orat, Multū cẹteris hoīb9 oīm gentiū prẹſtiterunt, et in Lẹlio, Namqꝫ hoc prẹſtat amicitia propinquitati ⁊c̄.

¶ Prẹuenio illū dicimꝰ Suet. in Ceſ. Talia agentē atqꝫ meditātez mors ꝑuenit, Luc, li, iiij, ⁊c̄ Et ad mōtes tendentē prẹuenit hoſtem

¶ Precor ab Ioue et Iouem, Diome.

¶ Precor te hāc rez et a te, qn̄qꝫ tibi dixerunt, Lucanus libro. ij, Dux etiā votis hoc te fortuna precat̄, Fabiꝰ libro ix, Quod precatus a dijs immortalibus ſum, Valeriꝰ maximus libro ꝑmo, A q̇bus bona prẹcamur, Virgi, in ẹnei, Cui me fortuna prẹcari impulit, quod antiquū eſt, vt oro tibi, et decet mihi

Precor tibi, id eſt ꝓ te vel contra te, Fabiꝰ libro i, Permittamus vela vētis, et oram ſoluentibus bene precemur, Lucanꝰ libro viij, Quid tibi ſẹua prẹcer pro tanto crimine tellus:

Prẹſtolor te et tibi, Terēt. in Eu. Quem prẹſtolare parmeno Plau. in Caſſina, Te ecaſtor prẹſtolabar, Cice, lib, ꝑmo inuectiuaꝝ, Qui ibi ad forum Aurelium prẹſtolarentur,

¶ Prẹter accō iungitur ſemꝑ, qn̄qꝫ etiam abltō, ſed tunc pro ſine accipitur: Saluſt: in Catilina, Prẹter reꝝ capitaliū condēnatis,

¶ Pridie genitiuo et accō iunctum, inuenier Tulliꝰ libro ꝑmo, epiſt. ad Lentulum, iam illam ſententiam Bibuli, de tribus legatis pridie eius diei fregeramus, Idē libro ij, epiſtola ad M. Coeliū, Proficiſcebar inde pridie nonas quintiles,

¶ Prope te et ad te dicitur. Seneca epiſtola. xlij. prope eſt ad te deus, tecum eſt, intus eſt

¶ Pro ntō ſeu vocatiuo iungitur ⁊ accuſatiuo, quuz interiectionis loco ponitur, nec aſpiratur aliquo pacto, ſed circumflectit̄ Saluſtius in Catili. Pro deum atqꝫ hoīm fidem. Terētius in Adelph. pro dij immortales Virg. libro. iiij. Pro Iuppiter ibit hinc ait

¶ Propinquo tibi dicēduz Vir. li. v. Iāqꝫ propinquabāt ſcopulo: Propior propiꝰ et proximus datiuo et accuſatiuo iuncta legi. Virgi. lib. ij: georgi. Aut quos oceano propior gerit India lucos, et libro iij. et faciē tauro propior. Saluſtius in Iugur. Ip̄e propior mōtem omni equitatu, et pedibus. delectis ſuos collocat. Cicero ad Atticum. Propius grammatico acceſſi, Virgiliꝰ libro primo Georgi. Propiꝰ

ſtabulis armēta tenerēt: Saluſtius in Catili: Quod tn̄ vitiuȝ ꝓpi-
us virtutē hereat. Idē in Jugu: Propiꝰ mare Aphricanuȝ agitabant
Tulliꝰ pro. Q. Ligario Hoīes em ad deos, nulla re propius accedūt
q̄ȝ ſalutem hominibus dādo, et in ſenectute, ad eam proprius aſſum.
Itē lib. i. de orato: Et ad veritatem vitę propius accedi, Et lib, de na-
tura deorum ait. Alię propius a terris, alię remotius ꝛc̄. Item Infra
autem hanc: ꝓpius a terra Jouis ſtella fertur, Uirg. lib. v. Proximꝰ
huic, lōgo ſed proximus interuallo. Salu. Proxima Carthagini lo-
ca: Cicero in Piſonē, Proximus Pōpeium ſedebā: Idē pro Milōe,
Proxime deos acceſſit Clodiꝰ: ꝛ lib. iiij. epiſt. Quuȝ proxime Roma
veniſti. Idē in Lęlio. Qui ad ſapiētiam ꝓxime accedūt Qui. in arte
Proximꝰ ad dominum nullo ꝓhibente ſedeto. Hirciꝰ lib. vi. de bello
Hiſp. inq̄t. Uſq̄ȝ eo, vt cędem proxime a vallo fecerint,

¶ Propugno tibi et te, Statius lib: ij. the. Hoſtili ꝓpugnas pecto-
ra barba. Priſcianus xviij

¶ Proſpicio, tibi ꝛ te Uir. ꝓ. Et alto ꝓſpiciēs. Item li. vi: Proſpexi
italiā ſumma ſublimis ab vnda. Terē. in Hecy. Tibi ꝓſpexi, et ī Eu.
Malo ego nos ꝓſpicere, q̄ȝ hunc vlciſci accepta iniuria Luca. libr. ix:
Juſtas ſibi noſtra ſenectus proſpiciat flammas.
Proſpicio illi, illū et in illū, ſicut et gręci, nos dicimus Priſcia, xviij:

¶ Proſum dtō et accō cum ad iungit̄. Penelope, Sed mihi q̄d ꝓ-
deſt veſtris diſiecta lacertis Ilios. Piniꝰ lib. ix. c. xxi. Alliuȝ ad mł-
ta ruris pręcipue medicamenta prodeſſe creditur

Uęro illū, quero a te libꝛ, Uirgi: Quē queritis ad-
ſum Terēt. in heau. Suſpitionē iſtam ex illis quęre

¶ Quęror te, tecū ꝛ tibi, ꝓ apud te. Uirg. in bu. Dū
quęror et diuos Naſo met. ꝓmo Cum Joue viſa que-
ri. Juuena. ſaty. ꝓma Nec quereris patri
Quęror ex te vl' de multa Tul. pro Sex. Roſcio, Qui queri velit ex
his q̄s conſtat affuiſſe Briſeis achilli. De dn̄o pauca viroq̄ȝ querar

¶ Quieſco ego aliter dicit̄, ꝛ aliter quieſco ſeruum, id ē quieſcere facio
Uirg. in buc: Et mutata ſuos requierunt flumina curſus. S.

¶ Qui quę q̄d relatiuuȝ ſubſtātię, ꝛ an̄cedenti et ꝯſequenti ſubſtātio
coniungi poteſt, vel proprium, vel appellatiuum ſequatur
Quod Seruiꝰ aliter edocet vt infra on̄dam Ualerius Maximꝰ lib.
ij: Antea ſenatꝰ aſſiduā ſtationē eo loci peragebat, qui hodie ſenatuluȝ
appellat̄, Uirg. libro viij, Hinc lucum ingētem, queȝ Romulus acer
aſylum Rettulit, et gelida mōſtrat ſub rupe Lupercal, Saluſtiꝰ Eſt
locus in carcere quod tullianum appellatur. Plinius, In coitu vero
lunę, quod interlunium vocāt, quū apparere deſierit ꝛc̄. Cęſar lib. vij
de bel: Sal. Protinuſq̄ȝ Alexiā, quod eſt oppidū Mādubiorꝫ iter fa-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

cere cœpit. Et li. ij. de bel. ciuili. Ad euz locum quę appellat Pharſalia. Tul. pro P. Sextio. Tū conuēticula hoiz: quę poſtea ciuitates vocauerūt, Tuz domicilia cōiuncta: quas vrbes dicimus, Et li. vi. de repub Hoies enim ſunt hac lege generati q̇ tuerētur illuz globū: quē in hoc templo medium vides, q̄ terra dicit. ijſqꝫ anim⁹ datus ē ex illis ſempitern⁹ ignibus, q̄ ſydera et ſtellas vocatis. Q. Curtius libr. iiij: in dextro cornu locati ſunt eq̇tes, quos agmina appellāt. Serui⁹ autem libro p̊. ęnei. ibi, Eſt in ſeceſſu ⁊c̄. inq̇t. Et eſt ſciēduz quoties pręt̉mittimus nomen cuiuſlibet gn̄is et interpoſito noīe ſequit nomē alterius generis: mediū illud pronomē propriꝫ nominis genus ſequitur. Ut Saluſtius Eſt in carcere locus, quod tullianum appellatur. Ecce ꝓprio iunxit non appellatiuo: Tullianum enim proprium nomen eſt, carcer appellatiuum. Si autē vtraqꝫ nomina appellatiua fuerint, licenter cui volum⁹ reſpōdemus: Hęc ille. Superiores autem auctoritates id ſecus eſſe demonſtrant, ergo ſequendę

REceſſit mihi et a me dr̄: Uirg. lib. ij. ęnei. Quid furis aut quonā noſtri tibi cura receſſit: Aemili⁹ probus in vita Alcibiadis Neqꝫ tn̄ a charitate pr̄ię potuit receꝺere:

¶ Recipio me Romā ⁊ ad Romā, ad meos ⁊ in caſtra Hirci⁹ lib: iiij. de bel. Alex. Uictor ſe Brunduſium incolumi exercitu et claſſe recepit Ibidē. Ex cōcione ſe Cordubā recepit. Itē li. vi: de bel: Hiſp: Et ad Cordubā ſe recepit Ibidē etiam ait Proximo te recepit caſtello. Et libro v. de bel: Aph. Se ad ſuos recepit, Ibidem, Se recepit in caſtra

¶ Recordor huius rei, hāc rē, et de hac re. Cice. Philippica ij. Recordare igitur illū. M. Antoni diē, quo dictaturā ſubſtuliſti. Idem pro Plātio. Q̄m iſtis veſtris lachrymis, de illis recordor, quas pro me ſępe et multū ꝓfudiſtis. Idē lib. offici: ij. Ubi docet nihil vtilius q̄ꝫ amari, recordor pro cōmemoro poſuit: aitem̄, Externa libentius in tali re q̄ꝫ domeſtica recordor, q̄d etiā ꝓ reminiſcor accipi poteſt

¶ Redolet hac re et hāc rem Uirg. libro iiij Georgicoꝝ Redolentqꝫ thymo fragrantia mella. Ualerius Flaccus libro iij. Et arcano redolentem nectare rorem.

¶ Refert vtile eſt Teren: in Heau. Si certum eſt tibi ſic facere, illud permagni referre arbitror. i. vtile eſſe

¶ Refert diuerſo mō vtunt auctores. Iuue. Quid refert dictis ignoſcat Muci⁹: an nō: pro q̇d tum, ſeu q̇d differt: Terent. in Eu. Mea nihil refert dum potior mō, id ē ego nil curo Et ī Phor: Mihi paratę lites, quid mea refert: illa quidē noſtra erit Ibidē: Quid tua malū id refert: Magni, id eſt quid tibi id malū facit: Multum, Plautus in Sticho, Tua quod nihil refert ne cures

Regno datiuo iungit̃, quãdoq₃ etiã genitiuo: Horatius. Et qua pau
per aquę Daunus agreſtiu₃ regnauit populoꝝ, pro agreſtibus popu
lis. Vide tñ latius in dictione Miror

¶ Reminiſcor illius ⁊ illum. Teren. in Hecyra Sed quu₃ orata eí⁹
reminiſcor, Virg. Dulces reminiſcitur agros

¶ Reſpice mihi, me et ad me: Plau. in Bacchidib⁹ Tace mõ, de⁹ ſe-
cundus reſpiciet nos aliquis. Et in Capti. Reſpice ad me. Idẽ in Ca
ſina: Reſpice modo ad me. Achõtius Cydippe. Reſpice ad euentus
Per dtm parci⁹ Apuleius libro quarto, r̃ſpicio pilę medię quę ſtabu
li trabes ſubſtinebat:,

¶ Reſpõdeo tibi hec vel ad hec. Terẽt. in And. Iã tu hoc responde
mihi. Tulli⁹ p. M. Coelio: Si mihi ad hęc acute arguteq₃ rñderit.
Manilius libro v: ait. Sic etiã magno quędã reſpondere mundo:
quod quidem ſi ita eſt cunctis in textibus. Declinauit reſpondo dis,
aut ſeruo is et ſerueo ſerues

¶ Rogo te vl' a te illud. Tul. lib. epiſt Hoc te vehemẽter etiã atq₃ eti
am rogo. Et li. iij. ad Memium. Nũc a te illud p̃mu₃ rogabo Luc.
lib. x. Affectus a te veteres, vitãq₃ rogarẽ Magne tuã. Saluſtius in
Iug. A Metello petẽdi conſulatũ gratia miſſionẽ rogat

¶ Rus eo dicim⁹, rure ſum vel ruri. Venio rure ⁊ de rure. Domi ſu₃
⁊ in domo Terẽt. in Eu. Dum rus eo. Tibull⁹ lib. ij O valeã fruges
ne ſint mõ rure puellę. Terẽ. in Phor. Ruri ſe cõtinebat: Tulli⁹ pro
Sex Roſcio. Hunc ruri eſſe patiebat̃. Sueto. in Nerone, Rure q̃n
dam reuertẽti. Terẽt. in Hecy. De rure huc aduenit Fabi⁹ libro q̇nto
In domo furtum factum ab eo qui domi fuit,

SAnus mẽtis et mente dicitur Plaut: in trinummo:
Satin tu ſanus mentis aut animi tui.

¶ Sapio p̱ ſcio. Plau. in Pſeu. Ego meã rẽ ſapio
Dr̃ quoq₃ abſolute, Idez in Poenu. Hic hõ ſapiẽter
ſapit. Ouid. itẽ in remedijs Qui ſapit in nũeris mo-
ribus aptus erit. Sapit itẽ ſaporẽ habet, vt Maſſa panis Saccha-
ron Iuue. ſat. xi. Qui meminit calidę ſapiat quid vulua popinę,

¶ Saturo te illi⁹ rei ⁊ illa re Plau. in Sticho: Heres vitę me ſoror
ſaturãt. Varro. li. ij. de re ruſtica. Dũ agnoſcãt mr̃em agni, et pabulo

¶ Sibilat et me ſibilat dr̃. Hora. ſa. i. Popul⁹ me ſibilat, at (ſaturãt
mihi plaudo ip̄e domi: ſimul ac nũmos contemplor in area

¶ Silet iſte biſquinos dies et biſquinis dieb⁹ dicitur. Serui: i. gne.
Ubi ait poeta Biſquinos ſilet ille dies

¶ Seruio ſeruitutẽ olim dicebãt ⁊ ſeruitute. Fabi⁹ li. vij. Aut vt an
tiqui dixerũt, qui ſeruitutẽ ſeruit: Plaut⁹ autẽ ait in Capt. Sed is p̱-
uatam ſeruitutem ſeruit illic an publicã. Et in Milite, neq₃ herile ne

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

gociū plus curat, quaſi non ſeruitute ſeruiat. Cicero in Topicꝭ: Quo⸗
rum maioꝝ nemo ſeruitutem ſeruiuit.

¶ Similis ſuꝫ tui moribꝰ, ſimilis tibi figura. Diom. Helenę itē ad Paridē, Similis nō fuit ille tui. Plaut. in Moſtel. Ut alij ſibi eſſe illoꝝ ſimiles, expetāt. Uir: i b. Sic canibꝰ catulos ſiles, ſic mrībꝰ he⸗dos norā. Quādoqꝫ tn̄ id minime auctores obſeruāt, vt cetera hmōi.

¶ Soluo tibi nūmos nūc dicimꝰ, olim ꝓ accō etiā iunxerūt Plau. in Bacch. Cape hoc tibi auꝝ Chryſale fer filio. Ego ad foꝝ hinc ibo, vt ſoluā militem: Terentius item in Adelp. ait, Ego ad forum ibo, vt hunc abſoluam. Ibidem. Hominem iſtum impuriſſimum, quam primum abſoluit ore.

¶ Sonat Antonio cāpana vel ictu aut pulſu Antonij dices. Oui. li. ij: de arte. Nec caua veſanis ictibꝰ ęra ſonant. Luca. in vi. Crebris ſonat ictibus vmbo Uirg. li. iiij: g. Ubi concaua pulſu ſaxa ſonāt Dixit etiam libro pͥmo. Nec vox hominē ſonat. hoc eſt ſonando exprimit. Item Perſonat aurata cythara crinitus Iopas. Dices igitur ſono cythara, vel cythara me ſonat. Luca. libro vi Ore Iouis Dodona ſonet

Sub prępoſitio, quando tēpus ſignificat accuſatiuo gaudet. Sub lucem, id eſt circa lucem. Quando autem locum, ablatiuo iungitur, Sub tegmine fagi. S.

¶ Sub templo, id eſt in templo, vt Sub ſole, id ē in ſole. S. Sub oculis quoqꝫ dicimus pio ante oculos. Priſc. xviij.

¶ Sub accuſatiuo tunc iungitur quando aliquo nos trāſferimꝰ, vt Sub montem pergo. Quum vero in ipſo loco ſumus ablatiuo vti⸗mur, vt Sub monte moror. Diom.

¶ Sub quādo ad locū habet ſignificationē vl' ꝓan̄ vel ꝓ per ponit', accō iungit', vt Uir. li. ij. Poſteſqꝫ ſub ipos nitunt' gradibꝰ, Idem li. i. geor: At ſi nō fuerit tellus fœcūda ſub ipm arcturꝫ: Et li. iij. georgi. Sub lucē exportāt calathis, ꝓ an̄ lucē vel per lucē, Idem i. Aeneid. Urit atrox Iuno, et ſub noctē cura recurſat, pro ꝑ noctem. Qn̄ autē in loco ſignificat: abltō ꝑponit', vt Uirgili. lib. viij: Arma ſub aduerſa poſuit radiantia quercu. Idem in vi: ait. Ibant obſcuri ſola ſub nocte per vmbram Ibidē. Quale per obſcurā noctem ſub luce maligna Eſt iter in ſyluis. Omnes enim prępoſitiones locales etiā in temporibus ⁊ rebus ſimilem habent conſtructionem quomodo enim dico ad tem⸗plum, ſic dico ad tempus, ſub diem ſub iuſticiam, ſub hominem, et ſub templo, ſub die, ſub iuſtitia, ſub homine, ſub muliere. Priſcianus libro decimo tertio

¶ Subeo muro, muꝝ ⁊ ad muꝝ, Uirgi. lib. viij. Iāqꝫ ꝓpinquabāt tectis, muroqꝫ ſubibant. Ibidem, Hęc inquit limina victor Alcides ſubijt, et libro ſexto Iaꝫ ſubeunt triuię lucos, atqꝫ aurea tecta, Et libro

viij: Ad tecta ſubibant pauperis Euandri

¶ Succingor hãc rem ⁊ hac re. Uirg. lib. iiij· Magicas inuitaz accingier artes. Et lib. vij. Palla ſuccincta cruenta

¶ Sufficit nobis et ad vos, ꝓ ſatis ẽ. Luca. li. ix. Suffecitq; oĩbus Juda. Fabi⁹ lib. ꝑmo Ad q̃s nec me⁹ nec corpus nec dies ipẽ ſufficiat. Idẽ in v. Ad quod ſufficiũt intẽtio ac rõ: Sufficit itẽ ſubminiſtrat Uirg. li. ij. geor. Sufficit humorẽ Et li. iiij. Atq; aliã ex alia generãdo ſuffice prolẽ, id ẽ ſubminiſtra vel ſubſtitue. In ſuffectos ꝯſules dicim⁹ Uatinius ad Ciceronẽ lib. v. epiſtolaꝝ in cui⁹ locũ ſuffect⁹ ſum.

¶ Supplico te et tibi, parcius ꝑ accm̃. Plau. in Aſinaria, Supplices clã domi vxorẽ tuam Terẽt. in An. Huic ſupplicabo. Tulli⁹ ad Q. Ligariũ: li: vi. epi: Quib⁹ ex eo tpe, quo primum ex Aphrica nũcius venit ſupplicare vna cum fratribus tuis nõ deſtiti: Idez lib: iiij. ad Herẽnium: Neq; ei, quẽ vides dominari: vis ſupplicare.

¶ Scãdit tecto et tectum Manili⁹ lib. iiij. Quod queris de⁹ eſt, conaris ſcãdere coelo, Uirg. li. ij. Scãdit fatalis machina muros

¶ Scribo tibi ⁊ ad te. Tulli. li. v. epiſt. Ad te ſcribere ſum coactus

¶ Spargit humũ niuibus, ſpargit humũ niues. Luca. li. ij. Hęc lachrymis ſparſere deos, Et lib. v. Jã ſparſerat hęmo bruma niues

¶ Studeo huic rei, in hac re, ⁊ in hãc rem, quod ꝑcius eſt ꝓcumbo: Studeo itẽ hac rem pro volo ſeu cupio. Plau: in Moſtel. Quũ his factis ſtudet. Fabius libro vij: Abdicatus medicinę ſtuduit. Gellius lib. x: capite ij. Si quis in ea re ſtudebat. Fabi⁹ li. x: Poetę et pictores in id ſoluz ſtudent deſcribere tabulas menſuris ac lineis ſciãt Tul. lib. v. epiſtolaꝝ. Qui ſi nihil aliud ſtudeat, niſi id quod agit Terẽ. in Hecyra. Ut oẽs mulieres ęque eadem ſtudeant. nolintq; omnia

¶ Stupeo illud et illo. Uirg. li: ij. Pars ſtupet innuptę donuz exitiale Mineruę. Juue. ſaty. quarta: Nemo magis rhombum ſtupuit. Lucanus libro octauo. Occurſu ſtupuere ducis. Hermione Oreſti. Sepe malis ſtupeo

Taceo hãc rem et de hac re Terent. in Heau. Qui me tacere de hac re tanta poſtules

Tempero mihi dicendum, tẽperat ęquor ait Poeta Plãcus ad Tul. lib. x. epiſt. Sed vſq; mihi tẽperaui dum producerẽ eo ꝑducerẽ eo rem Jbidẽ. Aut ſi in eo mihi tẽperauiſſem Sueto: in Cali. Cauẽdi ac ſaltãdi voluptate ita efferebat, vt ne publicis quidẽ ſpectaculis temperaret Plini⁹ libro viij: epiſtolaꝝ· Sed tẽperare mihi nõ poſſum Maro lib. ꝑmo ęneid. inquit: Temperet ab lachrymis, et Apuleius libro iiij. Tunc igit ab ro ſis et quidem neceſſario temperaui

¶ Teneo memoriter et memoria Primo mõ parcius. Plini⁹ epiſto.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

penultima ſexti libri. Qui tam memoriter tenes omnes: Ceſar libro k.
de bel. gal: Memoria teneret
¶ Tenus prepoſitio propter euphoniā ſubijcitur, vt ſcribit Donat⁹,
vt pubetenus, crux tenus,
Tenus abltō ſingulari deſeruit, vt hacten⁹, pubeten⁹, In pl'i vero gtō
et abltō ſeruire pt: Uirg: lib. iij. geor. et crux tenus mento palearia pē-
dent: Oui. lib, v. meta. Pectoribuſqz tenus molles ereptus in auras.
Ibidem Pectoribuſqz tenus media ſublimis in ede
Cornelius Celſus lib. i. ca. iij. Huic abūde eſt loco tepido demittere ſe
inguibus tenus in aquā calidā. Ouid: item lib. vi. meta: ait Altera te
per iugulum pennis tenus acta ſagitta eſt. Gellius libro xvi. et xix. id
ſignificat factis procul verbis tenus
¶ Tepeo ſole et a ſole Ouidius libro iiij. metamorpho: Incubuit fer-
ro quod adhuc a cede tepebat
¶ Timeo illum, illi et de illo, p̄mo mō vt inimicuz ſecundo vti ami-
co vltimo ad vtrūqz attinet, Terenti: in Phor: Ei nunc timeo. Et in
Heau. Syre tibi timui valde male. Tulli⁹ lib. vi. epi. ad Trebatium
Ualde meher cule de te timuerā. Lu: li. vij. De ſupis ingrate times
Vaco v̄tuti, in virtutē et ad v̄tutem per accm̄ ſepius.
Ouidi⁹ in libro de ponto, in nullū mea mens grande
vacabat opus, Et Noni⁹: Sōniculoſus, qui ad ſom
nos vacat Naſo li. iij: de pōto. Corpis ad cultū vix va
cat illa ſui Seneca epl'a: l. Nō vaco ad iſtas ineptias
Uaco culpa ⁊ a culpa, ſcelere ⁊ a ſcelere, id ē vacuus ſuz. Tul. ad Ser
uium Sulpitiū: Quis locus hoc dominatu vacat: Idē li. vij. epiſt.
Sed tn̄ vacare culpa magnum eſt ſolatium. Seneca epiſtola. xcxij.
Nulla etas vacauit a culpa. Luca: etiaz lib. vij. ait, Ut vacet a ferro.
Cum noīe inqt Laurētius ſignificāte actionez quādam ſiue qualita-
tem adiungimus a prepoſitionem, vt vacas a labore, vacas a compo-
nendo, vacas ab agricultura
¶ Uacuus cerebri vel cerebro. Horati⁹ libro ij: ſermonū, Sic vacuū
cerebri populum pheaca putauit: Salu. in Jugur. Ager autē aridus
et frugū vacuus: Tulli⁹ offi. i. Itaqz quum ſumus neceſſarijs nego-
cijs cuiuſqz vacui tum auemus aliquid videre ⁊c̄.
¶ Ualet dom⁹ decē aureolos, et decē aureolis. Uarro lib. i. de ligua
latina, Denarij, q̄ꝛ denos eris valebāt. Quinarij, q̄ꝛ q̄nos. Plini⁹ libro
xxxiij. ca. iiij. Ita vt ſcrupulum valeret ſeſtertijs vicenis
¶ Ualet domus tāti, quāti, pluris, minoris, q̄nticunqz, tātidem, me-
lius, peius, vilius, carius, magno, paruo, minimo. Paulus digeſt⁹ ad
legē aquiliā, Si ſeruū meū occidiſti, non affectionē exiſtimādam eſſe
puto, veluti ſi filiū tuū naturalē quis occiderit, quē tu magno emptū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

velles, ſed quanti omnibus valeret. Et lege prima paragrapho ſi he-
res, digeſtis ad Trebellianum. Sed eſtimādum fundum quāti valz
Ulpianus digeſtis de actionibus empti. Pluris hereditas valeret
Ibidem: Quaſi minimo valeret hereditas, et lege Julianum, quan-
to pluris hereditas valeret.
Ue datiuus vel accuſatiuus ſequi debet, vt Ue populo Mauroꝝ, ⁊
ve populum Maurum: Caper auctor, Tu tamen datiuo iunges v-
biqꝫ Non enim facile cum accuſatiuo inuenies
¶ Uerſus ſupponi debet localibus noibus, eritqꝫ tunc aduerbiuz, vt
Priſcianus edocuit vltimo xij. car: Proprijs autē vrbium noibus in
accuſatiuo ſine ꝑpoſitione ſupponi debet, vt Romā verſus. Alijs vero
noibus in accō cum ad vel in ſupponatꝰ, vt in Italiam verſus, ad occi-
dētez ꝟſus, ad oppidū verſus, in ꝓuinciā verſus Qñ qꝫ tñ vrbium ꝗꝫ
noibus ꝑpoſitio additꝰ ab auctoribus, vt ad Cordubā verſus. Ecōtra
alijs ſepe aufertur, Ut Italiā verſus, orientem verſus. De cunctis aūt
oibus auctoꝝ vſus aduertito Cicero li. ij. epi. ad curionem et te iam ex
Aſia Romā verſus ꝓfectū eſſe conſtaret. Hirciꝰ lib. vi. de bel. hiſp: et
ad Cordubā verſus iter facere coepit. Ibidē. Lōgius ad Cordubā ꝟ-
ſus ꝓſecuti ſunt: Cicero epiſt. li. iiij. Italiā verſus nauigaturus erat:
Juſti. lib. v. Si demiſſa Pyreū verſus muri brachia deijcerēt. Hir-
cius li. v. de bel. Aph. Ad oppidum Ruſpinā verſus. Ceſar li. vij. de
bel. gal. Caſtra ex Biturgibꝰ mouet, in Auernos ꝟſus Ibidē: Et ma-
gna coacta manu in prouinciā Narbonem verſus emptionem facere
ꝯtendit, Idē libro vi. Ad oceanū verſus. Cicero li, iij. epi. Tharſo no
nis octobribus Amanum verſus ꝓfecti ſumus, Amanus autē mons
eſt Tacitus de Germania, Modico flexu in occidentem verſus ſeptē-
trionali oceano miſcetur, Plinius libro. ij. An ſeptētrionalem plagaz
verſus. Et libro qnto. Ab his omnibus vaſte ſolitudines orientē ver
ſus vſqꝫ Garamātes. His animaduerſis debet verſus ſupponi ſuper.
Semel autem Uarro libro primo de lingua latina dixit. Cliuꝰ proxi-
mus ad florales vſus verſus capitolium vetus. Id quidem euphonie
gratia feciſſe apparet. Sed quod admoduz raro contingit parum id
obſeruandum cenſeo philoſophus ait
¶ Ueſcor hāc rem et hac re, parcius per accuſatiuum Tibullꝰ, Uera
cano. ſic vſqꝫ ſacras innoxia laurus. Ueſcar, ⁊ eternū ſit mihi virgini-
tas. Manilius libro qnto. Tectiqꝫ auro, iam veſcimur auꝝ. Uirgili.
libro tertio. Uiſceribus miſerorum, et ſanguine veſcimur atro
¶ Ueſtio te veſtem et veſte: Uirgilius libro viij etiam ait. Tunc mi
hi prima genas veſtibat flore iuuentus
¶ Uiuo vitam et vita. Fab. libro qnto. Qui beatam vitā viuere vol
let, philoſophetur oportet. Plautus in Milite. Diu videor vita vi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

uere. Jdem in Perſa. Ut mei memineris, dum vita viuas
¶ Utile huic rei et ad hãc rez. Juue. Sat. decima q̃rta. Si facis vt patrię ſit idoneus, vtilis agris, Plautus in Epidico. Quem homiez inuenimus et ad eam rem vtilem
¶ Utor hac re, hãc rem olim: Juuenalis. Utere velis totos pãde ſinus. Plautus in Epidico, immo ſi placebit vtitor conſiliũ. Et in Aſinaria. Cętera quę volum⁹ vti gręca mercamur fide. Terent: in Adel. Mea bona, quę pręter ſpem euenere, vtantur ſine
¶ Uſq̃, ſi nominib⁹ vrbium iungitur, vel domus, rus et militia, ſimplici accuſatiuo herebſcet, vt ibitis vſq̃ Romã, vſq̃ velitras. Additur et prępoſitio, raro tamen, Tulli⁹ pro Deiotaro, Uſq̃ ad Numãtiaz miſit. Alia ṽo cuz ad vl' in: vt ibim⁹ vſq̃ in Aphricã, vſq̃ ad Tybrin vſq̃ ad feſtum. Tullius de laudibus Magni, Uſq̃ in Pamphiliam Jbidẽ: Legatum vſq̃ in Hiſpaniam miſit
¶ Uſque ſignificat etiam tempus: vt Uſq̃ ad diem Solis tecũ ero Significat item ſemper et continue. Tibullus. Uera cano, ſic vſq̃ ſacras innoxia laurus, Ueſcar, et ęternum ſit mihi virginitas. Plaut⁹ in Sticho. Ualuiſtin vſq̃

¶ Dauentrię ex officina typographica Alberti Paefraed
Anno ſalutis nrę M. D. xvij. Menſe Nouẽ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 79